

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

36

Κουρσάροι
των
Ουρανών

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ Ο Έλληνας
υπεράνθρωπος

Η Οικογένεια των Ήπειρο-Ελλήνων
 ο Έλ Γκρεγκο, ο Κοντοστόλης
 και ο Γεώργιος εας εύχονται
Καλά Χριστούγεννα

Ἡ αἰγυαλωσία
τῆς Ἀστραπῆς

Ο ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ, ὁ Ἕλληνας Ὑπεράνθρωπος, τὸ ξακουστό καὶ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο, ποὺ δοξάζει τὴν πατρίδα του στὰ πέρατα τοῦ κόσμου μὲ τὰ κατορθώματά του, εἶναι περίλυπος μέ-
χρι θανάτου!

Τὸ ὁμορφο πρόσωπό του μὲ τὰ ἀνδροπρεπῆ χαρακτηριστικά εἶναι συννεφιασμένο καὶ πικραμένο.

Τὰ μάτια του εἶναι γεμάτα ἀπόγνωση, θλίψη καὶ θυμό.

Ἡ Ἀστραπή, ἡ μικρὴ Ντιάνα, ἡ ὁμορφή, δυνατὴ καὶ γε-

μάτη καλοσύνη καὶ αὐτοθυσία Κόρη τοῦ φημισμένου Ὑπεράνθρωπου, εἶναι στὰ χέρια τοῦ τρομεροῦ Δόκτορος Φάουστ, τοῦ πιὸ μεγάλου ἐχθροῦ ποὺ ἔχει γνωρίσει ὁ κόσμος! (*)

Ὁ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο, ποὺ αἰσθάνεται μιὰ θαθειά, ἀγνή καὶ δυνατὴ ἀγάπη γιὰ τὴν Ντιάνα, νοιώθει τὴν καρδιά του νὰ ματώη ἡ στή σκέψι πὼς

(*) Γιὰ τοὺς Ὑπεράνθρωπους, τὸν Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο, τὸν Δόκτορα Φάουστ καὶ τοὺς ἄλλους ἥρωες —καλοὺς καὶ κακοὺς— διάβασε στὰ προηγούμενα τεύχη τοῦ «Ὑπεράνθρωπου», ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸ τεῦχος 25 ὡς τὸ τεῦχος 35.

ὁ Δόκτωρ Φάουστ, μὲ τὰ σατανικά φάρμακά του, προσπαθεῖ αὐτὴ τῇ στιγμῇ νὰ μεταβάλλῃ τὴν Ἀστραπή, σ' ἓναν Ὑπεράνθρωπο τοῦ Κακοῦ, σὰν τὸν Σατοῦρ καὶ τὴ Σατούρνα, σ' ἓνα σύμμαχό του στὸν πόλεμο ἐναντίον τῆς Ἀνθρωπότητος!

Ἐνῶ δυὸ πικρὰ δάκρυα λαμπυρίζουν στὰ μάτια του, ὁ Ἕλληνας Ὑπεράνθρωπος μὲ τὸ μεγαλοφυῆ ἐγκέφαλο σκέπτεται:

«Πρέπει νὰ κάνω κάτι! Πρέπει νὰ δράσω, ἀλλοιῶς θὰ τρελλαθῶ! Πρέπει νὰ ἐλευθερώσω τὴν Ἀστραπή! Πρέπει νὰ τὴν ἐλευθερώσω, πρὶν μεταβληθῇ σὲ ἐχθρὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐπομένως σὲ ἐχθρό μου! Τί νὰ κάνω ὅμως; Τί;»

Καθισμένοι κοντά του, ὁ Ὑπεράνθρωπος, ὁ Κεραυνὸς καὶ ἡ Ἑλσα εἶναι κι' αὐτοὶ θυθισμένοι σὲ λύπη καὶ ἀγωνία γιὰ τὴν τύχη τῆς Ἀστραπῆς. Ἡ Ἑλσα σκουπίζει πότε - πότε ἓνα δάκρυ πού κυλάει στὰ μάγουλά της καὶ ἀναστενάζει.

— Κορούλα μου!, μουρμουρίζει. Ντιάνα μου! Θὰ σὲ ξαναδῶ ποτέ; Θὰ σὲ σφίξω πάλι στὴν ἀγκαλιά μου;

Πιὸ πέρα, ὁ κωμικὸς νάνος Κοντοστούπης, μὲ τὴν πιὸ δειλὴ καρδιά τοῦ κόσμου, εἶναι ξαπλωμένος σὲ μιὰ πολυθρόνα... μισολιπόθυμος ἀπὸ τὴ λύπη του γιὰ τὴν Ντιάνα.

Δὲν τρέχουν δάκρυα στὰ μάγουλά του, τὰ μάτια του ὁ-

μως ἔχουν μιὰ λάμψη πού θυμίζει τρελλό.

— Ὁ Δόκτωρ Φάουστ ἐπίασε αἰχμάλωτη τὴν Ντιάνα!, λέει καὶ ξαναλέει ὁ νάνος. Ἡ Ἀστραπή! Ποῦ εἶναι ἡ καημενούλα ἡ Ἀστραπή; Ὡχ ἡ καρδούλα μου! Πάει νὰ σπάσῃ! Ὡχ!

Ὁ Τσιπιτσιπ, τὸ τερατάκι μὲ τὸ ράμφος πουλιοῦ, προσπαθεῖ νὰ τὸν παρηγορήσῃ.

— Κοντοστούπη, τοῦ λέει μὲ τὴ στριγγὴ φωνή του, μὴν κάνεις ἔτσι! Ντὲν μπορεῖ νὰ ἔπαθε τίποτα ἡ Ἀστραπή! Ντὲν μπορεῖ! Θὰ τὴν ντῆς σὲ λίγο νὰ ἔρχεται! Μὴν κάνεις ἔτσι καί... λιποθυμήσης!

Ὁ Κοντοστούπης προσθάλλεται ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Τσιπιτσιπ. Ξεχνάει τὴν Ντιάνα καὶ τὴν... καρδιά του καὶ τιναάζεται ὀρθιος.

— Νὰ λιποθυμήσω ἐγώ; φωνάζει ὅσο πιὸ ἀγρία μπορεῖ. Τὸ σκέφτηκες καλὰ αὐτὸ πού εἶπες, μωρὲ παλιότερας; Ὁ Κοντοστούπης νὰ λιποθυμήσῃ; Ἐχει ξαναλιποθυμήσει ὁ Κοντοστούπης, μωρὲ;

— Ὡχι!, ἀπάντησε τὸ τερατάκι γελῶντας θραχνά. Καμμιὰ ἑκατοστὴ φορὲς μόνο!

Ἡ μύτη τοῦ Κοντοστούπη γίνεται κατακόκκινη καὶ σαλεύει κωμικά.

— Θὰ πεθάνῃς γι' αὐτὸ πού εἶπες, Τσιπιτσιπ!, γρυλλίζει. Θὰ πεθάνῃς γιατί μίλησες μὲ ἀπρέπεια γιὰ τόν... ἥρωα τῶν ἡρώων, τόν... τρομερὸ Κοντοστούπη! Ξεχνᾷς, μωρὲ, πόσα τέρατα ἔχω ξεκάνει; Ξεχνᾷς

πὼς ἡ δύναμί μου εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε οἱ ἐλέφαντες... τρέμουν μόλις ἀκούσουν τ' ὄνομά μου; Ξεχνᾷς, παλιότερα τάκι, ὅτι —προχτὲς ἀκόμα— μὲ μιὰ κίνησι τοῦ χεριοῦ μου ἔκανα τὸν ἥλιο νά... σκοτεινιάσῃ; (*)

Παρ' ὅλη τὴ λύπη τους, οἱ Ὑπεράνθρωποι, ἡ "Ἐλσα κι' ὁ "Ἐλ Γκρέκο δὲν μποροῦν νά μὴ χαμογελάσουν μὲ τὰ λόγια τοῦ Κοντοστούπη.

Ὁ Τσιπιτσιπ θάζει τὰ γέλια.

— Χά, χά, χά! κάνει κοροϊδευτικά τὸ τερατάκι. Χί, χί, χί! Χέ, χέ, χέ!

"Ἐξω φρενῶν, ὁ Κοντοστούπης ὁρμάει ἐναντίον τοῦ Τσιπιτσιπ μὲ τὴ γροθιά του ὑψωμένη.

Τὴν ἴδια στιγμή, ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο τοῦ δωματίου μιὰ φωνὴ ἀντήχησε:

— "Ἐφημερίδες!... "Ἐκτακτο παράρτημα!... Συνταρακτικά νέα!... Ἡ Γῆ κινδυνεύει!... Ἡ Γῆ κινδυνεύει!

Ὁ Κοντοστούπης μένει ἀσάλευτος, σὰν νὰ μαρμάρωσε ξαφνικά. Τὰ μάτια του γεμίζουν τρόμο καὶ πᾶνε νά βγοῦν ἀπὸ τίς κόγχες τους.

— Βλέπεις τί ἔκανες, παλιό τερατάκι; γρυλλίζει. Μὲ ἀνάγκασες νά σηκώσω τὸ χέρι μου καὶ ἀμέσως... ἡ Γῆ ἄρχισε νά κινδυνεύει! Θεοὺλη μου!

Κουρσάροι
τῶν Οὐρανῶν

T PEXON T A Σ

στὸ παράθυρο, ὁ Κεραυνὸς ἀγοράζει μιὰ ἐφημερίδα καὶ γυρίζει στὴ θέσι του.

Γιὰ μερικὲς στιγμὲς μένει σιωπηλός, διαβάζοντας. "Επιτετα λέει:

— Συμβαίνουν περίεργα πράγματα! Ἀκούστε:

Καὶ διαβάζει φωναχτά:

«Μιὰ νέα μεγάλη ἀπειλὴ κρέμεται πάλι ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα. Ὅπως εἶναι γνωστὸ, τὰ πρῶτα πλανητόπλοια κατῶρθωσαν νά βγοῦν, ἐδῶ καὶ μερικοὺς μῆνες, ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς καὶ νά φτάσουν ὡς τὸν πλανήτη "Ἀρη, ὅπου ἐγκατέστησαν τὴν πρώτη παροικία. Ἀπὸ τότε τὰ πλανητόπλοια πηγαινοέρχονται τακτικά ἀπὸ τὴ Γῆ στὸν "Ἀρη καὶ ἀπὸ τὸν "Ἀρη στὴ Γῆ, κουβαλώντας ἐπιβάτες, ἐμπορεύματα καὶ πλοῦσια μεταλλεύματα ἀπὸ τὸν "Ἀρη.

»Τὶς τελευταῖες ὅμως μέρες συμβαίνουν παράξενα πράγματα ἔξω, στὸ διάστημα. Κάποιο κουρσάρικο πλανητόπλοιο περιπολεῖ ἀνάμεσα στοὺς πλανήτες καὶ συλλαμβάνει κάθε πλοῖο, ποῦ ταξιδεύει ἐκεῖ!

»Οἱ Κουρσάροι τῶν Οὐρανῶν, ὅπως τοὺς ὠνόμασαν οἱ ἐφημερίδες, καταστρέφουν τὰ πλανητόπλοια ποῦ συναντοῦν καὶ συλλαμβά-

(*) Διάσσε τὸ τεῦχος 35, ποῦ ἔχει τὸν τίτλο: «Ζωντανὴ Παγίδα».

νουν αίχμαλώτους τούς επιβάτες τους!

»Ένας μόνο επιβάτης κατώρθωσε νά ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν κουρσάρων, γιατί ἦταν ντυμένος μὲ διαπλανητική στολή δύτου ὅταν ἔγινε ἡ ἐπίθεσις καὶ μπόρεσε νά φτάσῃ ὡς τῇ Γῇ. Ὁ ἐπιβάτης αὐτὸς κατέθεσε ὅτι τὸ κουρσάρικο ἀερόπλοιο ἔχει στὸ ἐμπρὸς μέρος του ζωγραφισμένη μιὰ νεκροκεφαλὴ καὶ δυὸ σταυρωτὰ κόκκαλα, ὅπως οἱ κουρσάροι τοῦ παλιοῦ καιροῦ!

»Εἶναι ἄγνωστο τί ἐπιδιώκουν οἱ παράξενοι αὐτοὶ κουρσάροι. Δὲν ληστεύουν τὰ πλανητόπλοια, ἀλλὰ τὰ καταστρέφουν μαζί μὲ τὸ φορτίο τους ὅσο πολὺτιμο κι' ἂν εἶναι! Φαίνεται, μᾶλλον, ὅτι σκοπὸς τους εἶναι νά ἀπομονώσουν τὴ Γῇ ἀπὸ τοὺς ἄλλους πλανῆτες καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸν Ἄρη, γιατί κάθε ἐπικοινωνία τῆς Γῆς μὲ τὴν παροικία πού ἔχει ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ ἔχει σταματήσει!

»Ὁ ραδιοπομπὸς τῆς παροικίας τοῦ Ἄρη ἔχει πάψει ν' ἀπαντᾷ στὰ ραδιογραφήματα πού στέλνονται ἀπὸ τὴ Γῇ!

»Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀμερικής, καθὼς καὶ οἱ κυβερνήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας ἔστειλαν ἐπανειλημμένους πλανητόπλοια γιὰ νά ἀνακαλύψουν τί συμβαίνει, μὰ κανένα τους δὲν ἐγύρισε πίσω! Σίγουρα, ἔπεσαν κι' αὐτὰ στὰ χέρια τῶν κουρσάρων!...»

Ὁ Κέραυνὸς παύει νά δια-

αὐτὸ Φάουστ ὅμοιοι ὁ ἓνας μὲ τὸν ἄλλο ἔζωσαν τὸν Κοντοστούπη!

βάζῃ καὶ σηκώνει τὸ κεφάλι του. Τὸ βλέμμα του συναντᾶται μὲ τὸ βλέμμα τοῦ πατέρα του καὶ τοῦ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο.

Μιά σκέψι περνάει κι' ἀπὸ τῶν τριῶν τὸ μυαλό. Μιά σκέψι πού τοὺς φέρνει ἐλπίδα.

Ὁ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο λέει:

— Μήπως... μήπως πρόκειται γιὰ τὸν Δόκτορα Φάουστ καὶ τοὺς Μαύρους Ὑπερανθρώπους, τὸν Σατοῦρ καὶ τὴ Σατοῦρνα; Ἄν αὐτοὶ εἶναι οἱ κουρσάροι τῶν οὐρανῶν, ἔχομε πιθανότητες νά συναντήσου με ἐπιτέλους τὸν σατανικὸ Φάουστ καὶ νά προσπαθήσου-

με νὰ ἐλευθερώσουμε τὴν Ἀστραπή!

—Ναί!, μουρμουρίζει ὁ Ὑπεράνθρωπος. Ἄν θέθαια, ἡ Ντιάννα εἶναι ἀκόμη ζωντανή..

—Τι καθόμαστε, λοιπόν; φωνάζει ὁ Κεραυνός. Ἄς ξεκινήσουμε ἀμέσως!

Ὁ Κοντοστούπης, πού ὥς ἐκείνη τὴ στιγμή ἐξακολουθοῦσε νὰ κρατᾷ τὸ χέρι τοῦ ἀνυψωμένο, τὸ κατεβάζει σιγά-σιγά καὶ κάθεται σὲ μιὰ πολυθρόνα μουρμουρίζοντας:

— Θεοῦλη μου, ἂν ξανασηκώσω τὸ χέρι μου, νὰ μοῦ... τὸ κόψης!

* * *

Ἐξω, στοῦ διάστημα ἀνάμεσα στοὺς πλανῆτες τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, ἓνα πλανητόπλοιο ταξιδεύει γοργά. Εἶναι μακρόστενο σὰν πούρο καὶ πάνω στὴν πλώρη του εἶναι ζωγραφισμένες οἱ σημαίες τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας.

Ταξιδεύει μὲ κατεύθυνσι τὸν πλανήτη Ἄρη καὶ οἱ ἐπιβάτες του ἀποτελοῦνται ἀπὸ Ἀμερικανούς, Ἀγγλους καὶ Ρώσους ἐπιστήμονες, πού ξεκίνησαν θαρραλέα γιὰ νὰ λύσουν τὸ μεγάλο μυστήριο τῶν κουρσάρων τῶν οὐρανῶν.

Ἐχουν ἀπομακρυνθῇ ἀρκετὰ ἀπὸ τὴ Γῆ.

— Δὲ βλέπω πουθενὰ αὐτοὺς τοὺς περίφημους κουρσάρους!, λέει ἓνας. Φαίνεται ὅτι...

— Πλανητόπλοιο πρὸς τὰ δεξιὰ!, φωνάζει ἓνας ἄλλος.

Κυττάζουν ὅλοι πρὸς τὰ δε-

ξιά. Μέσα ἀπὸ τὰ διαφανῆ τειχώματα τῆς καμπίνας, βλέπουν ἓνα ἄλλο πλανητόπλοιο, πολὺ μεγαλύτερο, νὰ πλησιάζη πρὸς τὸ μέρος τους.

Στὴν πλώρη του εἶναι ζωγραφισμένη μιὰ νεκροκεφαλὴ καὶ δυὸ σταυρωτὰ κόκκαλα!

Εἶναι οἱ κουρσάροι τῶν οὐρανῶν!

Οἱ ἐπιστήμονες τρέχουν στὰ πυροβόλα, μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐφωδιασμένο τὸ πλανητόπλοιο τους, καὶ ἐτοιμάζονται νὰ τὰ στρέψουν πρὸς τὸ κουρσάριο.

Τὴν ἴδια στιγμή ὅμως ἀπὸ τὴν πλώρη τοῦ κουρσάρικου ξεπηδάει ἓνα δυνατό φῶς καὶ λούζει τὸ πλανητόπλοιο τους.

Οἱ μηχανές του σταματοῦν! Τὰ πυροβόλα δὲν ὑπακούουν στοὺς χειριστές τους! Μένουν ἀσάλευτα, σὰν εἶχαν σκουριάσει ξαφνικά!

Τὸ κουρσάριο πηγαίνει κοντὰ στοῦ ἄλλο πλανητόπλοιο καὶ τὸ διπλωρῶνει.

Μιὰ πόρτα ἀνοίγει στοῦ πλευροῦ τοῦ καὶ τρεῖς ἱπτάμενες μορφές θγαίνουν ἔξω, ἕνας ἄντρας καὶ δυὸ κορίτσια. Ὁ ἄντρας εἶναι ντυμένος μὲ μιὰ μαύρη ἐφαρμοστὴ στολή μ' ἓνα χρυσοῦ ὁμοίωμα τοῦ πλανήτη Κρόνου στοῦ στήθος καὶ μὲ μιὰ κίτρινη ὑπέρτα στοὺς ὤμους. Εἶναι ὁ Σατούρ, ὁ τρομερὸς Μαῦρος Ὑπεράνθρωπος τοῦ Κακοῦ.

Ἀπὸ τὰ κορίτσια, τὸ ἓνα φορεῖ μαῦρο φόρεμα καὶ εἶναι ἡ Κόρη του, ἡ σατανικὴ Σατούρνα!

Τὸ ἄλλο κορίτσι, φορεῖ κόκ-

κινο φόρεμα και είναι ή 'Αστραπή, ή Κόρη του 'Υπερανθρώπου, τὸ κορίτσι μὲ τὸ ὁμορφο κορμί, τὴν ἐκπληκτικὴ δύναμι καὶ τὴν ἀγγελικὴ ψυχή!

Τώρα ὅμως τὸ πρόσωπο τῆς Ντιάνας εἶναι ἀγνώριστο! Εἶναι συσπασμένο ἀπὸ μιὰ φριχτὴ ἔκφρασι μίσους καὶ κακίας καὶ εἶναι ἔτσι πιὸ ἀσχημο καὶ ἀποκρουστικὸ κι' ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Σατούρνας!

Μὲ τὰ δόντια σφιγμένα καὶ τὶς γροθιὲς ἑτοιμὲς γιὰ δράσι, ή 'Αστραπή, ή ἀγαπημένη τοῦ 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο, ἀκολουθεῖ τοὺς Μαύρους 'Υπερανθρώπους τοῦ Κακοῦ στοῦ ἔργο τῆς καταστροφῆς!

Ὁ Σατούρ, μὲ μιὰ κίνησι τοῦ πανίσχυρου χεριοῦ του, ἀνοίγει τὴν πόρτα τοῦ πλανητόπλοιου καὶ ὁρμάει μέσα μαζί μὲ τὴν 'Αστραπή καὶ τὴ Σατούρνα.

Οἱ ἐπιστήμονες καὶ τὸ πλήρωμα δοκιμάζουν νὰ ἀντισταθοῦν. Οἱ Μαῦροι 'Υπεράνθρωποι ὅμως καὶ ή 'Αστραπή καταβάλλουν μέσα σὲ λίγες στιγμὲς κάθε ἀντίστασι καὶ τοὺς κουβαλοῦν ὅλους μέσα στοῦ κουρσάρικο ὅπου τοὺς κλείνουν σ' ἓνα μεγάλο μετὰλλινο δωμάτιο.

Τὸ κουρσάρικο ξεκινάει. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ τὸ κυβερνάει καὶ ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν Δόκτορα Φάουστ, τὸν πιὸ ἐγκληματικὸ μεγαλοφυῆ ἐγκέφαλο ποὺ ἔχει γεννήσει ὁ κόσμος, καγχάζει:

— Χό, χό, χό, χό! Μπράβο,

παιδιά μου! Μπράβο! 'Η φουρνιὰ αὐτὴ εἶναι περίφημη! Μοῦ χρειάζονταν μερικοὶ ἐπιστήμονες γιὰ νὰ μπορέσω νὰ συνεχίσω τὸ ἔργο μου! Κυττάξτε τώρα τὶ ὠραῖο πυροτέχνημα ποὺ θὰ γίνῃ τὸ πλανητόπλοιό τους!

Πιέζει ἓνα κουμπί.

Μιὰ λάμψι ξεπηδάει ἀπὸ τὸ κουρσάρικο καὶ χτυπάει τὸ πλανητόπλοιο τῶν ἐπιστημόνων, ποὺ διαλύεται σὲ μικροσκοπικὰ κομματάκια μέσα στοῦ σύμπαν!

«Οἱ δύο μας τώρα,
'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο!»

ΓΕΛΩΝΤΑΣ

πά-λι μὲ τὸ σατανικὸ ἐκεῖνο «Χό, χό, χό, χό!», ὁ Δόκτωρ Φάουστ τραβάει ἓνα - δύο μοχλοῦς.

— Θὰ πᾶμε τώρα ν' ἀφήσου με τοὺς αἰχμαλώτους μας στοὺν 'Αρη!, λέει. "Επειτα....

Σωπαίνει καὶ τὰ μικρὰ μάτια του, πίσω ἀπὸ τὰ γυαλιά τους, καρφώνονται σ' ἓνα σημεῖο τοῦ οὐρανοῦ.

— Τὶ εἶναι αὐτὸ ἐκεῖ; μουρμουρίζει μὲ ἀπορία.

Τρία σημαδάκια, τὸ ἓνα κόκκινο, τὸ ἄλλο κίτρινο καὶ τὸ τρίτο γαλανόλευκο, πετοῦν γοργά, πλησιάζοντας πρὸς τὸ μέρος τοῦ κουρσάρικου!

Γιὰ μερικὲς στιγμὲς, ὁ Φάουστ, ὁ Σατούρ, ή Σατούρνα καὶ ή 'Αστραπή, μένουν ἀκίνητοι καὶ σιωπηλοὶ, κυττάζοντας τὰ σημαδάκια.

“Επειτα, ἡ Ἀστραπή φωνάζει:

— Εἶναι ὁ Ὑπεράνθρωπος, ὁ Κεραυνὸς καὶ ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο!

Τὰ μάτια τοῦ Φάουστ ἀσπράτουν ἀπὸ θρίαμβο καὶ μανία ἐκδικήσεως.

Εἶχε φτάσει ἡ ὥρα ποῦ περιμένε με τόση ἀνυπομονησία! Εἶχε φτάσει ἡ ὥρα νὰ ἐξαπολύσῃ τὴν Ἀστραπή ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του! Θὰ ἔβλεπε τώρα τὴν Κόρη τοῦ Ὑπεράνθρωπου νὰ ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ πατέρα της, τοῦ ἀδελφοῦ της καὶ τοῦ ἀγαπημένου της!

Ἡ γροθιά τοῦ Κεραυνοῦ χτύπησε ἄγρια τὸν Δόκτορα Φάουστ.

— Χό, χό, χό, χό!, κάνει ὁ σατανικὸς Φάουστ. Ὁ Ὑπεράνθρωπος, ὁ Κεραυνὸς κι' ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο! Τὰ τσαμενάκια μου! Τοὺς μισεῖς, Ἀστραπή, δὲν εἶν' ἔτσι; Τοὺς μισεῖς!

— Τοὺς μισῶ!, γρυλλίζει ἡ Κόρη τοῦ Ὑπεράνθρωπου με τὸ πρόσωπο παραμορφωμένο ἀπὸ μιὰ διαβολικὴ ἔκφρασι. Τοὺς μισῶ ὅπως μισῶ καὶ σένα! Ἴσως περισσότερο κι' ἀπὸ σένα, Φάουστ!

— Ἐλα, λοιπόν, λέει ὁ Φάουστ, νὰ τοὺς πυροβολήσῃς ἐσὺ με τὸ «ἄτομικὸ» πυροβόλο μας! Ἐλα νὰ τοὺς ξεκάνης! Ἐλα, Ἀστραπή!

Ἡ Ἀστραπή τρέχει κοντὰ του, πιάνει ἓνα στρογγυλὸ τιμόνι καὶ ἀρχίζει νὰ τὸ γυρίζει.

Ἡ κάνη τοῦ πυροβόλου, ποῦ προεξέχει στὴν πλώρη τοῦ κουρσάρικου, στρέφεται πρὸς τὸ μέρος τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Δικαίου καὶ τοῦ Καλοῦ!

Ἡ Ἀστραπή πιέζει τὴ σκανδάλη.

Μιὰ δυνατὴ λάμψι ξεπηδάει ἀπὸ τὴν κάνη καὶ χτυπάει τὸν Ὑπεράνθρωπο, τὸν Κεραυνὸ καὶ τὸν Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο!

Τὰ κορμιὰ τῶν δύο πρώτων συσπῶνται φριχτὰ στὸν ἀέρα, στριφογυρίζουν τρελλὰ γύρω ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ τους καὶ ὁ Ὑπεράνθρωπος με τὸν Κεραυνὸ μένουν ἀσάλευτοι, μετὶς αἰσθήσεις τοὺς μισοχαμένες!

Ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο ὅμως, ὁ ἀτρόμητος Ἕλληνας Ὑπερ-

άνθρωπος, δέν παθαίνει ἀπολύτως τίποτα!

Πρὶν ξεκινήσει ἀπὸ τῆ Γῆ εἶχε φροντίσει νὰ ἐφοδιάσῃ τὸ κορμί του μὲ προστατευτικά μέσα, πὺλ σχηματίζουν ἕναν προφυλακτικὸ θώρακα!

Στὸ κεφάλι του φορεῖ μιὰ διαφανὴ περικεφαλαία, πὺλ τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἀναπνέῃ μέσα στὸ ἀπόλυτο κενὸ τοῦ διαστήματος. Γύρω ἀπὸ τὸ κορμί του, κάτω ἀπὸ τὰ ρούχα του, ἔχει τυλίξει σύρματα ἀπὸ ἓνα εἰδικὸ μέταλλο, πὺλ ἐμποδίζει ὅλες τὶς καταστρεπτικὲς ἀκτινοβολίες νὰ τὸν ἐξοντώσουν!

Τέλος, ἡ μεγάλη ἀγκράφα τῆς ζώνης του εἶναι ἓνας πολὺ δυνατὸς μαγνήτης, πὺλ τραβάει καὶ σταματᾷ κάθε σφαῖρα, ἢ ἄλλο μεταλλινὸ ὄργανο!

Ἔτσι θωρακισμένος, ὁ ξακουστὸς Ἑλληνας συνεχίζει τὸ πέταμα πρὸς τὸ κουρσάριο πλανητόπλοιο!

Τὰ ὅπλα του περιορίζονται σ' ἓνα μεγάλο πιστόλι, πὺλ ἔχει τρεῖς σκανδάλες! Ὅταν τραβάει τὴν πρώτη, τὸ πιστόλι ἐξαπολύει μιὰ ἀφάνταστα διασπαστικὴ «ἀτομικὴ» δύναμι, πὺλ μπορεῖ νὰ ἀποσυνθέσῃ καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ ὅποια δὴ ποτε οὐσία!

Μὲ τὴ δεύτερη σκανδάλη, τὸ πιστόλι τοῦ Ἑλ Γκρέκο ἐκτοξεύει μιὰ λάμψη τόσο δυνατὴ, ὥστε μπορεῖ νὰ τυφλώσῃ ἓνα συνηθισμένον ἄνθρωπο!

Ἡ τρίτη σκανδάλη, ἐξακοντίζει παράξενα κύματα,

Ὁ Ἑλ Γκρέκο τράβηξε τὴ σκανδάλη ἐναντίον τῆς Ἀστραπῆς!

πὺλ ρίχνουν ἀναίσθητους γιὰ πολλὴ ὥρα τοὺς ἀνθρώπους!

Μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι, ὁ δαιμόνιος καὶ τολμηρὸς Ἑλληνας πλησιάζει στὸ κουρσάριο, ἐνῶ τὸ «ἀτομικὸ» πυροβόλο τοῦ Δόκτορος Φάουστ, μὲ χειριστὴ τὴν Ἀστραπὴ, ἐξακολουθεῖ νὰ ρίχνῃ ἐναντίον του, χωρὶς κανένα ἀποτέλεσμα.

Τὸ δάχτυλο τοῦ Ἑλ Γκρέκο ἀγγίζει τὴν πρώτη σκανδάλη, ἐκείνη πὺλ ἐξαπολύει τὴν ἀτομικὴ δύναμι. Εἶναι ἀποφασισμένος νὰ συντρίψῃ καὶ νὰ διαλύσῃ τὸ ἐγκληματικὸ ἐκεῖνο κουρσάριο, πὺλ

θέλει νά ἀπομονώσει τὴ Γῆ ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμο!

Ξαφνικά ὁμως τὸ πρόσωπό του χλωμιάζει καὶ μιὰ ἔκφρασι τρόμου, φρίκης καὶ πίκρας ζωγραφίζεται στὰ χαρακτηριστικά του.

Ἡ Ἀστραπὴ χειρίζεται τὸ «ἀτομικὸ» πυροβόλο πὺ θάλλει ἐναντίον του! Ἡ ἀγαπημένη του Ντιάννα θέλει νά τὸν ἐξοντώσῃ, νά ἐξοντώσῃ τὸν ἄντρα πὺ ἀγαπάει!

Ὁ Δόκτωρ Φάουστ εἶχε πραγματοποιήσει τὴν ἀπειλή του! Εἶχε μεταβάλει τὴν Ντιάννα, τὸ κοριτάκι μὲ τὸ ὁμορφὸ σῶμα καὶ τὴν ἀγγελικὴ ψυχὴ, σ' ἓνα μισητὸ Ὑπεράνθρωπο τοῦ Κακοῦ!

Ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο μὲ τὴν ψυχὴ ματωμένη ἀπὸ λύπη καὶ πόνο, σηκώνει τὸ πιστόλι του καὶ σημάδεύει μὲ μεγάλη προσοχή.

Δὲ θέλει νά καταστρέψῃ τὸ κουρσάρικο τώρα πὺ ξέρεي πῶς ἡ Ντιάννα θρίσκεται ἐκεῖ μέσα! Πρέπει ὁμως νά ἀχρηστεύσῃ τὸ «ἀτομικὸ» πυροβόλο γιὰ νά δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν στὸν Ὑπεράνθρωπο καὶ στὸν Κεραυνό, πὺ ἔχουν συνέλθει στὸ μεταξύ, νά πλησιάσουν.

Κάνει μιὰ στροφὴ, ἔτσι ὥστε νά βλέπῃ τὴν κἀννη τοῦ πυροβόλου νά προεξέχῃ ἀπὸ τὸ κουρσάρικο, καὶ πιέζει τὴ σκανδάλη. Ἐνα σφύριγμα ἀκούγεται καὶ ἡ κἀννη ἐξαφανίζεται!

Μέσα στὸ πλανητόπλοιο, ὁ Δόκτωρ Φάουστ ἀφρίζει ἀπὸ λύσσα.

— Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο !, φω-

νάζει μέσα σ' ἓνα μικρόφωνο πὺ μεταφέρει ἔξω τὴ φωνὴν του πολλαπλασιασμένη σὲ ἔντασι. Ἄν ρίξῃ ἐναντίον τοῦ πλανητόπλοιου μου, θά ἐξοντώσῃ μαζί μὲ μένα καὶ τὴν Ἀστραπὴ, καθὼς καὶ σαράντα, τουλάχιστον, ἀπὸ τοὺς καλύτερους ἐπιστήμονες τοῦ κόσμου, πὺ ἔχω αἰχμαλωτίσει!

Ἡ Ἀστραπὴ, βλέποντας τὸ πυροβόλο νά καταστρέφεται, κυριεύεται ἀπὸ ἀπερίγραπτη μανία!

Τρέχει στὴν πόρτα τοῦ πλανητόπλοιου, τὴν ἀνοίγει καὶ ρίχνεται ἔξω, στὸ κενό, οὐρλιάζοντας ἀνατριχιαστικά:

— Οἱ δύο μας τώρα, Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο ! Θά σοῦ θγάλω τὰ μάτια! Θά σὲ ἐξοντώσω!

Φάουστ καὶ Φάουστ

ΜΕ ΤΙΣ γροθιές σφιγμένες, ἡ Ἀστραπὴ χυμáει ἐναντίον τοῦ ἀγαπημένου της. Εἶναι τόσο πλημμυρισμένη ἀπὸ μῖσος ἡ ψυχὴ της, ὥστε δὲν νοιώθει κανένα δισταγμό! Βλέπει τὸν Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο σὰν ἓνα θανάσιμο ἔχθρό!

Ἡ γροθία της σηκώνεται καὶ καταβαίνει μὲ τρομακτικὴ ὁρμὴ πρὸς τὸ κεφάλι τοῦ Ἑλληνα!

Αὐτὸς ὁμως, μὲ ἓνα γρήγορο καὶ ἐπιδέξιο ἐλιγμό, γλυστράει πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀποφεύγει τὸ χτύπημα. Δὲ θέλει νά χρησιμοποιήσῃ τὸ ὄπλο του ἐναντίον τῆς ἀγαπη-

μένης του! Δέ θέλει νά κάνη κακὸ στὴν Ντιάνα!

— Ντιάνα!, τῆς λέει μὲ ραγισμένη φωνή. Ἀγάπη μου! Εἶμαι ἐγώ, ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο! Εἶμαι ἐγώ!

Ἡ Ἀστραπὴ κάνει μιὰ στροφή στὸν ἀέρα καὶ ἐπιτίθεται πάλι ἐναντίον του, οὐρλιάζοντας:

— Σὲ μισῶ, Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο! Σὲ μισῶ! Θά σοῦ θγάλω τὰ μάτια! Θά σοῦ τσακίσω τὸ κορμί!

Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, ὁ Ἐλ ληνας ἀποφεύγει τὴν ἐπίθεσίν της, κάνοντας μιὰ ἀπότομη στροφή.

Τὴν ἴδια στιγμή, ἀπὸ τὸ πλανητόπλοιο πηδοῦν ἔξω ὁ Σατούρ κι' ἡ Σατούρνα, ἐνῶ ὁ Ὑπεράνθρωπος κι' ὁ Κεραυνὸς πλησιάζουν ἀπὸ τὴν ἀντιθετὴ μεριά!

Καὶ ἐκεῖ, ἀνάμεσα στὰ ἄστρα, οἱ Ὑπεράνθρωποι τοῦ Καλοῦ καὶ οἱ Μαῦροι Ὑπεράνθρωποι τοῦ Κακοῦ συγκρούονται σὲ μιὰ μανιασμένη μάχη!

Οἱ γροθιές τοῦ Ὑπερανθρώπου καὶ τοῦ Κεραυνοῦ χτυποῦν τὸν Σατούρ καὶ τὴ Σατούρνα μὲ τόση δύναμι, ὥστε οἱ δυὸ συνεργάτες τοῦ Δόκτορος Φάουστ τινάζονται πρὸς τὰ πίσω καὶ πηγαίνουν νὰ θροντήσουν πάνω στὰ τειχώματα τοῦ πλανητόπλοιου!

Ἡ Ἀστραπὴ ἐπιτίθεται γιὰ τρίτη φορά ἐναντίον τοῦ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο!

Αὐτὴ τὴ φορά ὅμως, ὁ Ἐλ ληνας Ὑπεράνθρωπος ἀποφασίζει νὰ δράσῃ. Σηκώνει τὸ πιστόλι του καὶ τραβάει τὴ

σκανδάλη ποὺ ἐκτοξεύει τὰ κύματα ἀναισθησίας!

Τὸ κορμάκι τῆς Ντιάνας κάνει μερικοὺς σπασμοὺς καὶ μένει ἀσάλευτο, μέσα στὸ κε νὸ διάστημα!

Μὲ ἀπίστευτὴ γρηγοράδα, ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο γυρίζει τὸ πιστόλι του πρὸς τὸν Σατούρ καὶ τὴ Σατούρνα καὶ πιέζει δυὸ φορὲς τὴ σκανδάλη ποὺ τυφλώνει!

Ἀπαίσια καὶ ἀνατριχιαστικά οὐρλιαχτὰ ἀναπηδοῦν ἀπὸ τὰ στήθη τῶν Μαύρων Ὑπερανθρώπων. Τὰ μάτια τους γίνονται κατακόκκινα! Τὰ χέρια τους σηκώνονται σπασμωδικὰ καὶ οἱ παλάμες τους σκεπάζουν τὰ πρόσωπά τους!

— Τυφλώθηκα!, οὐρλιάζει ὁ Σατούρ. Μᾶς ἐτύφλωσε ὁ ἄτιμος ὁ Ἑλληνας! Βοήθεια, Φάουστ! Βοήθεια!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κι' ὁ Κεραυνὸς ὁρμοῦν πρὸς τὸ μέρος τους, ἐνῶ ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο ἀρπάζει στὴν ἀγκαλιά του τὸ ἀναισθητο κορμὶ τῆς Ντιάνας.

Μὰ ὁ Δόκτωρ Φάουστ κινεῖται μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα. Τρέχει στὴν πόρτα τοῦ πλανητόπλοιου, ἀρπάζει τὸν Σατούρ καὶ τὴ Σατούρνα καὶ τοὺς τραβάει μέσα.

Ἡ πόρτα κλείνει, πρὶν φτάσουν ἐκεῖ οἱ Ὑπεράνθρωποι, καὶ τὸ πλανητόπλοιο ξεκινάει μὲ τόση γρηγοράδα, ὥστε οἱ ξαφνιασμένοι φίλοι μας τὸ χάνουν μέσα σὲ δυὸ στιγμὲς ἀπὸ τὰ μάτια τους!

— Μᾶς ξέφυγαν!, λέει ὁ Ὑπεράνθρωπος σφίγγοντας τὰ δόντια του. Θὰ τοὺς ξαναβροῦμε ὅμως! Ἀρκεῖ ποὺ ἐ-

λευθερώσαμε την 'Αστραπή! Σε ευχαριστώ Έ λ Γ κ ρ έ κ ο!

— Πρέπει να επιστρέψουμε στη Γῆ τώρα!, λέει ο 'Ελληνας. Πρέπει να ξανακάνω την 'Αστραπή 'Υπεράνθρωπο του Καλού, πρὶν συνεχίσουμε τὸν πόλεμό μας! 'Εκείνο πού προέρχεται είναι να σώσουμε την Ντιάνα!

Στρέφονται πρὸς τὴ Γῆ καὶ ταξιδεύοντας σὰν ἀεροβολίδες, φτάνουν ἐκεῖ σὲ μερικά λεπτά.

'Ο Έ λ Γ κ ρ έ κ ο κλείνεται ἀμέσως στὸ ἐργαστήριό του μετὰ τὴν ἀναίσθητη 'Αστραπή.

'Εκεῖ, ἀρχίζει νὰ τὴν ἐξετάζει μετὰ διάφορα ἱατρικὰ ὄργανα καὶ νὰ κάνη ἀναλύσεις τοῦ αἱματός της, γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ μετὰ ποιὲς νέες οὐσίες, μετὰ ποιὰ χημικὰ συστατικά καὶ μετὰ ποιὲς ἀκτινοβολίες, ὁ Δόκτωρ Φάουστ εἶχε μετατρέψει τὸν ὁργανισμό της καὶ εἶχε μεταβάλλει τὴν Κόρη τοῦ 'Υπεράνθρωπου σὲ ὑπέρτερο τοῦ Κακοῦ καὶ ἐχθρὸ τοῦ Κόσμου.

Περνοῦν ἀρκετὲς ὥρες. Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ἡ 'Αστραπή ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ ἀναίσθητη, κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ παράξενου πιστολίου τοῦ 'Ελλῆνα.

Τέλος, ὁ Έ λ Γ κ ρ έ κ ο σηκώνει τὸ κεφάλι του. Φαίνεται ἱκανοποιημένος, πολὺ ἱκανοποιημένος. Τὰ μάτια του λάμπουν. Ξέρει τώρα ποιὲς χημικὲς οὐσίες καὶ ποιὲς ἀκτινοβολίες εἶχε χρησιμοποię-

σει ὁ Δόκτωρ Φάουστ γιὰ νὰ μετατρέψῃ τὴν 'Αστραπή σὲ ὄργανο τοῦ ὀλέθρου!

Καὶ ξέρει τί πρέπει νὰ κάνῃ γιὰ νὰ καθαρίσῃ τὸν ὄργανισμό της ἀγαπημένης του καὶ νὰ τὴν κάνῃ ἀγγελοκαλοσύνης, ὅπως ἦταν ἄλλοτε!

Σηκώνεται, πηγαίνει σ' ἓνα τραπεζάκι γεμάτο βαζάκια, μπουκαλάκια καὶ σωληνάρια καὶ ἀρχίζει νὰ ἀνακατεύῃ διάφορες χημικὲς οὐσίες.

Τὸ πρόσωπό του ἀστράφτει ἀπὸ χαρά. Λίγα λεπτά ἀκόμα καὶ ἡ Ντιάνα, ἡ Κόρη τοῦ 'Υπεράνθρωπου, θὰ πάψῃ νὰ εἶναι ὄργανο τοῦ Κακοῦ!

Λίγα λεπτά ἀκόμα καί...

Φωνὲς ἀντηχοῦν ἀπὸ τὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ.

— 'Αγιοὶ Πάντες! Χριστοῦ λάκη μου! Πίσω μου σ' ἔχω, σατανᾶ, καὶ πάντα μπρὸς μου εἶσαι! Ξορκισμένος νᾶσαι! Ξορκισμένος μετὰ τὸν ἀπήγαγο! 'Ο 'Ιησοῦς Χριστὸς νικᾷ καὶ ὅλα τὰ κακὰ σκορπᾷ!

'Ο Έ λ Γ κ ρ έ κ ο τρέχει στὸ παράθυρο, κυττάζει ἔξω καὶ μένει κατάπληκτος.

Βλέπει τὸν Κοντοστούπη καί, λίγα βήματα πρὸ πέρα, τὸν... Δόκτορα Φάουστ, μετὰ τὸ σατανικὸ πρόσωπό του, νὰ στέκεται χαμογελῶντας κοροϊδευτικά!

'Ο νάνος τρέμει δολόκληρος ἀπὸ τὴν τρομάρα του. Τὸ στόμα του ἀνοιγοκλείνει σπασμωδικὰ καὶ τὰ μάγουλά του εἶναι χλωμὰ σὰν νεκροῦ.

— Φύ... φύ... φύ... φύ... φύγε, Φάουστ, καλέ μου! Φύγε, χρυσέ μου! Γύρισε στήν... Κό-

λασή σου! Τι γυρεύεις ἐδῶ;
 "Αν ἦρθες γιὰ μένα, σοῦ δη-
 λῶνῶ ὅτι ἡ ψυχὴ μου εἶναι
 καθαρὴ σὰν τὸ γάργαρο νε-
 ρό! Φύγε ἀπὸ δῶ, σατανᾶ
 μου! Γίνε καπνὸς καὶ χάσου,
 σατανάκο μου!... "Ωχ, ἡ καρ-
 δούλα μου!

Ὁ Δόκτωρ Φάουστ μορφά-
 ζει διαβολικά.

— Χό, χό, χό, χό!, κάνει κο-
 ροϊδευτικά. Χό, χό, χό, χό!
 "Ἡρθα νὰ σᾶς ἐξοντώσω ὅ-
 λους! Καὶ σένα καὶ τὸν Ὑπε-
 ράνθρωπο καὶ τὸν Ἐ λ Γ κ ρ έ
 κ ο!

Ὁ "Ελληνας, πὺ ἦταν ἔ-
 τοιμος νὰ ἀπογειωθῇ καὶ νὰ
 ἐπιτεθῇ ἐναντίον του, σταμα-
 τᾷ καὶ ζαρώνει τὰ φρύδια
 του μὲ ἀπορίαν.

Ἡ φωνὴ τοῦ Δόκτορος Φά-
 ουστ εἶναι κάπως διαφορετι-
 κή. Τί συμβαίνει;

Ὁ Κοντοστούπης θάζει πάλι
 τίς φωνές:

— Παναγίτσα μου! Τί... τί...
 τί εἶναι αὐτό; Κι' ἄλλος Φά-
 ουστ! "Ωχ, ἡ καρδούλα μου!
 Πεθαίνω! Βλέπω καλὰ ἢ τὰ
 μάτια μου πάθανε τίποτα; "Ἡ
 μήπως τρελλάθηνκα; Χριστὸς
 φυλάει! Χριστὸς φυλάει!

Πράγματι, ἓνας ἄλλος Δό-
 κτωρ Φάουστ, ἀπαράλλακτος
 μὲ τὸν πρῶτο στέκεται ἀπὸ
 τὴν ἄλλῃ μεριά τοῦ Κοντο-
 στούπῃ.

— Χό, χό, χό, χό!, κάνει
 κι' αὐτὸς σὰν τὸν ἄλλο. "Ἡρ-
 θα νὰ σᾶς ἐξοντώσω ὅλους!
 Καὶ σένα καὶ τὸν Ὑπεράνθρω-
 πο καὶ τὸν Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο!

"Ενα ρίγος διατρέχει τὴ
 σπονδυλικὴ στήλῃ τοῦ "Ελλη-

να. Τί ἀλλόκοτο φαινόμενο εἶ-
 ναι αὐτό; Βλέπει ἢ δὲ βλέπει
 δυὸ Φάουστ; Μήπως τὸν γε-
 λοῦν τὰ μάτια του;

Τραβάει τὸ πιστόλι του ἀπὸ
 τὴ θήκη του κι' ἐτοιμάζεται
 νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὸ παράθυ-
 ρο.

Κάτω, ὁ Κοντοστούπης ἔχει
 ἀλλοιθωρίσει ἀπὸ τὸ φόβο
 του. Τὸ μυαλό του ἔχει σαλέ-
 ψει ἀπὸ τὴ λαχτάρα του, πὺ
 βλέπει μπροστὰ του δυὸ ὁμοι-
 ους Φάουστ!

— "Ενας - ἓνας ἂν σᾶς θα-
 στάει!, τοὺς λέει χαζά. Μὲ
 βρήκατε μόνο μου καὶ θέλετε
 νὰ μοῦ ἐπιτεθῇτε ἄνδρα!

Οἱ δυὸ Φάουστ φωνάζουν
 μαζί!

— Χό, χό, χό, χό! "Ἡρθαμε
 νὰ σᾶς ἐξοντώσουμε!

Ρομποτάνθρωποι

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ
 πηδαίει ἀπὸ τὸ παράθυρο, πε-
 τᾷ καὶ προσγειώνεται ἀπα-
 λὰ κοντὰ στὸν Κοντοστούπῃ.

Τὴν ἴδια στιγμὴ, ὁ Κεραυ-
 νὸς προσγειώνεται δίπλα του
 καί, μὲ μιὰ ἀστραπιαία κίνη-
 σι, ρίχνεται πάνω στὸν ἓνα ἀ-
 πὸ τοὺς Φάουστ.

Ἡ μικρὴ μὰ θαυματουργὴ
 γροθιά τοῦ Παιδιοῦ - Θαῦμα
 κατεβαίνει μὲ φόρα καὶ χτυ-
 πᾷ τὸν Φάουστ στὸ κεφάλι.

Ὁ γεροντάκος μὲ τὸ σατα-
 νικὸ πρόσωπο καὶ τὰ διαβολι-
 κά μάτια... διαλύεται!

Γίνεται μικρὰ κομμάτια καὶ
 σκορπίζεται χάμω!

Μικρά κομμάτια από... ξύλο και μέταλλο!

— Χό, χό, χό, χό!, κάνει ο άλλος Φάουστ.

‘Ο ‘Ε λ Γ κ ρ έ κ ο καταλαβαίνει. ‘Ο Φάουστ πού διαλύθηκε ήταν ένα τέλειο όμοιομα του πραγματικού Φάουστ, ένα άριστουρμηματικό ρομπότ πού περπατούσε, μιλούσε και σκεπτόταν σαν πραγματικός άνθρωπος!

Με μιὰ γοργή κίνησι, ο Έλληνας γυρίζει στον άλλο και κάνει νά τραβήξη τη σκαν δάλη του πιστολιού του.

Μά ο Κεραυνός τον προλαμβάνει.

Διψασμένος για εκδίκησι, ο Γυιός του ‘Υπερανθρώπου δίνει στον Δόκτορα Φάουστ μιὰ σβουριχτή γροθιά από κάτω πρὸς τὰ πάνω.

‘Η γροθιά χτυπάει τὸ σατανικό γέρο στὸ σαγόνι και τόν... διαλύει!

‘Ηταν κι’ αὐτὸς ἓνα ρομπότ!

Κατάπληκτος και σαστισμένος, ὁ ‘Ε λ Γ κ ρ έ κ ο κυττάζει τὰ συντρίμματα τῶν δυο ψευτο- Φάουστ και καταλαβαίνει.

‘Ο Φάουστ εἶχε κατασκευάσει ρομπότ ὅμοια μ’ αὐτὸν και τὰ εἶχε στείλει για νά τραβήξουν ἄλλοι τὴν προσοχή τῶν ‘Υπερανθρώπων και τοῦ ‘Ε λ Γ κ ρ έ κ ο και νά θρῆ ἔτσι τὴν εὐκαιρία νά κἀν κάτι!

Τι ὅμως;

Τὴν ἀπάντησι τὴν παίρνει ἄμέσως. ‘Απὸ τὸ παράθυρο τοῦ εργαστηρίου του ξεπηδάει

σὰν βολίδα ἡ... Σατούρνα, ἡ Κόρη τοῦ Μαύρου ‘Υπεράνθρωπου τοῦ Κακοῦ!

Πίσω τῆς ἀκολουθεῖ ἡ... ‘Αστραπή, ἡ Ντιάνα, ἡ ἀγαπημένη τοῦ ‘Ε λ Γ κ ρ έ κ ο, πού λίγες στιγμές πρὶν ἦταν ξαπλωμένη ἀναίσθητη ἐκεῖ μέσα!

Τὸ σχέδιο τοῦ Φάουστ ἦταν σατανικό. Εἶχε στείλει τοὺς δυο ψεύτικους Φάουστ για νά τραβήξουν τὸν ‘Ε λ Γ κ ρ έ κ ο ἔξω ἀπὸ τὸ ἐργαστήριό του, ἐνῶ ἡ Σατούρνα—μὲ κάποιο φάρμακο—συνέφερε και ἐλευθέρωνε τὴν ‘Αστραπή, πρὶν ὁ ‘Έλληνας προλάβῃ νά τὴν κἀν πάλι ‘Υπεράνθρωπο τοῦ Καλοῦ!

‘Η ἐκπληξι τοῦ ‘Έλληνα ‘Υπερανθρώπου και τοῦ Κεραυνοῦ εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε για μιὰ - δυο στιγμές μὲνουν ἀσάλευτοι σὰν μαρμαρωμένοι.

Αὐτὸ ἦταν μοιραῖο. Τὰ δυο κορίτσια ὁρμοῦν ἐναντίον τοῦ ‘Ε λ Γ κ ρ έ κ ο, πού μὲ δυσκολία ἀποφεύγει τὰ χτυπήματά τους τὴν τελευταία στιγμή μὲ μιὰ ἀπότομη ἐκτίναξι!

‘Επειτα, ἡ Σατούρνα κι’ ἡ ‘Αστραπή τινάζονται πρὸς τὰ πάνω, πρὸς τὸν οὐρανό, σὰν δυο ἀεροβολίδες, και χάνονται!

‘Η ψυχὴ τοῦ ‘Ε λ Γ κ ρ έ κ ο ματώνει πάλι ἀπὸ λύπη και ἀπόγνωσι. Εἶχε κατορθώσει νά ἐλευθερώσῃ τὴν ἀγαπημένη του και ἦταν ἔτοιμος νά τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν κατάρα τοῦ Κακοῦ, μὲ τὴν ὁποία

ὁ Δόκτωρ Φάουστ εἶχε διαποτίσει τὸ κορμί της καὶ τὴν ψυχὴ της, καί, τὴν τελευταία στιγμή, ὁ διαβολικὸς γέρος τοῦ εἶχε ἀρπάξει τὴν Ντιάνα μέσ' ἀπὸ τὰ χέρια του!

Γεμᾶτος θυμὸ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ ἐκδικητικὴ μανία ἐναντίον τοῦ Δόκτορος Φάουστ, τοῦ ἀπαίσιου ἐχθροῦ τῆς Ἀνθρωπότητος, ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο γυρίζει στὸ ἐργαστήριό του καὶ ἐτοιμάζεται!

Ἐτοιμάζεται νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐπίθεσι, μιὰ ἐπίθεσι ἀδυσώπητη καὶ ἐξοντωτικὴ ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ Κακοῦ καὶ τοῦ Ὀλέθρου!

Θωρακίζει τὸ σῶμα του μὲ ὅλα τὰ προστατευτικὰ μέσα ποὺ διαθέτει, κάνοντάς το ἔτσι ἀπρόσβλητο ἀπὸ κάθε ἐπίθεσι. Στὴ ζώνη του ὅμως, μέσα ἀπὸ τὴ μεγάλη μετάλλινη ἀγκράφα του, θάζει κάτι ἄλλο. Μιὰ μικροσκοπικὴ συσκευή, ποὺ μοιάζει μὲ μικρὸ ἀναπτήρα.

Εἶναι μιὰ τελειοποιημένη συσκευή ραντάρ, ποὺ ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ἀνακαλύπτῃ ἀκόμα καὶ τὰ πιὸ μικρὰ ἀντικείμενα, ποὺ ἐκπέμπουν «ἀτομικὴ» ραδιενέργεια, ἀπὸ πολὺ μακριά!

Μὲ τὴ συσκευή αὐτὴ, ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο ἐλπίζει νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ κρησφύγετο τοῦ Δόκτορος Φάουστ, γιατί ξέρει ὅτι ὁ τρομερὸς ἀντίπαλός του χρησιμοποιοῖ κι' αὐτὸς «ἀτομικὰ» ὅπλα, ποὺ —φυσικά— ἐκπέμπουν «ἀτομικὴ» ραδιενέργεια...

Στὸ ἐργαστήριό του, ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο κάνει καὶ κάτι ἄλλο. Κάτι πολὺ παράξενο, ποὺ εἶναι προωρισμένο νὰ παίξῃ μεγάλο ρόλο στὴν ἐξέλιξι τοῦ πολέμου του ἐναντίον τοῦ Δόκτορος Φάουστ...

Ταξίδι στὸν Ἄρη!

ἸΓΗ ὥρα ἀργότερα, ὁ Ὑπεράνθρωπος, ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο κι' ὁ Κεραυνὸς ἀπογειώνονται καὶ ἀνυψώνονται γοργά. Διασχίζουν μέσα σὲ λίγα λεπτὰ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς καὶ θγαίνουν ἔξω, στὸ ἀπὸλυτο κενό, ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στ' ἄστρα.

Ἐκεῖ, μὲ κατεύθυνσι πάντα τὸν πλανήτη Ἄρη, οἱ τρεῖς ἱπτάμενοι ἄνθρωποι διαγράφουν κύκλους, προσπαθώντας νὰ ἀνακαλύψουν τὸν Δόκτορα Φάουστ, καὶ τὴν ἐγκληματικὴ συνοδεία του.

Τὸ ραντάρ, ποὺ θρίσκεται πίσω ἀπὸ τὴν ἀγκράφα τῆς ζώνης τοῦ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο, τοὺς δίνει τὴν κατεύθυνσι.

Ἀφήνει κάθε τόσο ἓνα σιγανὸ σφύριγμα, ποὺ σημαίνει ὅτι κατευθύνονται πρὸς ἀντικείμενα ποὺ ἐκπέμπουν ραδιενέργεια. Ὅταν ὁ Ἕλληνας στρέφεται πρὸς τὸν πλανήτη Ἄρη, τὸ ραντάρ σφυρίζει πιὸ δυνατά. Ὅταν ἀκολουθεῖ ἀντίθετη κατεύθυνσι, τὸ ραντάρ σφυρίζει πιὸ σιγανά.

— Σίγουρα, λέει ὁ Ἕλληνας στὸς φίλους του, ὁ Δόκτωρ Φάουστ εἶναι ἐγκατεστη

μένος στόν "Αρη! Γιατί όμως; Ποιό καινούργιο ξγκλημα κατά της "Ανθρωπότητας προετοιμάζει εκεί;

Οί τρεις ήρωές μας δέ διαγράφουν τώρα κύκλους. Ταξιθεύουν ολόδιαια πρὸς τὸν πλανήτη "Αρη, πού θαμφοφύγει μπροστά τους, μυστηριώδης, τυλιγμένος μέσα σὲ ἕνα πυκνὸ στρώμα ἀπὸ σύννεφα.

Φτάνουν ἐκεῖ, ἐνῶ τὸ ραντάρ σφυρίζει τώρα δαιμονισμένα. Ὁ Ἐλ Γκρέκο πιέζει ἕνα κουμπάκι, κάνοντας τὴ συσκευή νὰ σωπάσῃ.

"Ἐπειτα κι' οἱ τρεῖς μαζί γέρνουν πρὸς τὰ κάτω καὶ χώνονται ἀνάμεσα στὰ σύννεφα.

Σκίζουν τὸ στρώμα τῶν συνέφων καὶ προσγειώνονται μέσα σ' ἕνα δάσος ἀπὸ πανύψηλα δέντρα καὶ γιγαντώδεις θάμνους.

Μιά θαθεῖά σιωπὴ ἀπλώνεται γύρω μέσα στὸ δάσος. Δὲν ἀκούγονται οὔτε τερετίσματα πουλιῶν οὔτε κραυγὲς ζώων.

Ὁ Ἐλ Γκρέκο πιέζει τὸ κουμπὶ τοῦ ραντάρ. Τὸ σφύριγμα ἀκούγεται πάλι.

Βαδίζει πρὸς μιὰ κατεύθυνσι. Τὸ σφύριγμα γίνεται πιὸ σιγανό. Γυρίζει καὶ προχωρεῖ πρὸς τὴν ἀντίθετη κατεύθυνσι. Τὸ σφύριγμα δυναμώνει σὲ κάθε τοῦ θῆμα.

— Ἀπὸ δῶ! λέει ὁ Ἔλ Γκρέκο. Θὰ προχωρήσουμε πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ εἶμαι θέβαιος ὅτι θὰ συναντήσουμε πολὺ σύντομα τὸ μέρος ὅπου ὁ Φάουστ ἔχει ἐγκαταστήσει τὸ στρατηγεῖο του!

Προχωροῦν μετὰ προφυλάξεις μέσα στὸ δάσος, κάτω ἀπὸ τὰ τεράστια δέντρα, φροντίζοντας νὰ μὴν κάνουν θόρυβο.

Ξαφνικά, ἀπὸ τὰ δεξιὰ τους, κάτι πολὺ μεγάλο, μαῦρο καὶ γυαλιστερό ξεπηδάει μέσα ἀπὸ ἕνα θάμνο καὶ ὀρμάει ἐναντίον τους. Εἶναι ἕνα ὀγκῶδες ἔρπετό, ποὺ μοιάζει ταυτοχρόνως μετὰ κροκόδειλο καὶ μετὰ βιάτραχο!

Καθὼς ἐπιτίθεται μετὰ μεγάλα πηδήματα, ὁ Ὑπεράνθρωπος κι' ὁ Κεραινὸς ἀπογειώνονται γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὰ τρομακτικὰ σαγόνια του μετὰ τὰ μεγάλα μυτερά δόντια καὶ μετὰ μιὰ στροφή στὸν ἀέρα, χυμοῦν ἐναντίον του καὶ τὸ χτυποῦν στὸ κεφάλι μετὰ τὶς πανίσχυρες γροθιές τους!

Τὸ τερατῶδες ζῶο, ζαλισμένο ἀπὸ τὰ τρομερά χτυπήματα, ἀφήνει ἕνα ἀνατριχιαστικὸ οὐρλιαχτὸ καὶ τρελλὸ ἀπὸ μανία καὶ λύσσα, γυρίζει καὶ ρίχνεται ἐναντίον τοῦ Ἔλ Γκρέκο, ποὺ βρίσκεται ἐκείνη τὴ στιγμή δυὸ μέτρα μακριὰ του.

Ὁ Ἑλληνας, ποὺ ἦταν βυθι-

σμένος σὲ σκέψεις γιὰ τὴν τύχη τῆς ἀγαπημένης του Ντιάνας, δὲν προλαβαίνει νὰ ἀπογειωθῇ!

Προλαβαίνει ὅμως νὰ κάνῃ κάτι ἄλλο: μετὰ μιὰ ταχύτατη κίνησι, τραβάει τὸ πιστόλι του τὸ στρέφει πρὸς τὸ τέρας τοῦ Ἄρη καὶ πιέζει τὴ σκανδάλη.

Συμβαίνει τότε κάτι ἀπρόσδοκτο.

Ὁ Ἔλ Γκρέκο, ἀντὶ νὰ πιέσῃ τὴ σκανδάλη τῆς «ἀτομικῆς» ἐνεργείας, πιέζει τὴ σκανδάλη ποὺ προκαλεῖ τύφλωσι!

Τὸ ζῶο τυφλωμένο καὶ ὑποφέροντας ἀπὸ θασσανιστικούς πόνους, ἀρχίζει νὰ στριφογυρίζῃ δαιμονισμένα, οὐρλιάζοντας σὰν δέκα κολασμένες ψυχές μαζί!

Ἐπειτα, ἀρχίζει νὰ τρέχῃ ὀλοῖσια, πέφτει πάνω στὸν κορμὸ ἑνὸς δέντρου, συγκλονίζοντάς το, γυρίζει πίσω σκορτάφτει σὲ μιὰ μεγάλη πέτρα!

Ὁ Ἔλ Γκρέκο λυπᾶται τὸ τυφλωμένο ζῶο. Τὸ σημαδεύει μετὰ προσοχὴ καὶ τραβάει τὴ σκανδάλη τῆς «ἀτομικῆς» ἐνεργείας.

Ἐνα σφύριγμα ἀκούγεται καὶ τὸ ἀλλόκοτο θηρίο μεταβάλλεται σὲ σκόνη, ποὺ σκορπίζεται γύρω!

Οἱ τρεῖς φίλοι συνεχίζουν τὸ δρόμο τους...

Λίγα λεπτά ἀργότερα, τὰ δέντρα καὶ οἱ θάμνοι ἀρχίζουν νὰ ἀραιώνουν καὶ ἀνάμεσα στὰ κλαδιά τους οἱ Ὑπεράνθρωποι καὶ ὁ Ἑλ

Γ κ ρ έ κ ο διακρίνουν ένα πολύ έκτεταμένο και πολύ χαμηλό κτίριο!

— Αυτό είναι!, λέει σιγανά ο Έλληνας. Αυτό πρέπει να είναι το κρησφύγετο του Δόκτορος Φάουσι! Ήρθε η ώρα της δράσεως!

Πιέζει ένα κουμπάκι της άγκράφας της ζώνης του και λέει:

«Έδω Έ λ Γ κ ρ έ κ ο!
Έδω Έ λ Γ κ ρ έ κ ο! Είστε έτοιμοι;»

«Είμαστε έτοιμοι!» απαντάει μιά φωνή.

«Έλάτε γρήγορα!, λέει ο Έλληνας. Θά με θρήτε...»

Και εξηγεί με λίγα λόγια πού βρίσκεται αυτός και οι Ύπεράνθρωποι.

Λίγες στιγμές αργότερα, κάτι γαλανόλευκο σκίζει τον άέρα και προσγειώνεται κοντά τους!... Κάτι πού κάνει τον Ύπεράνθρωπο και τον Κεραυνό να γουρλώσουν τα μάτια τους!...

— Καταπληκτικό!, μουρμουρίζει ο Ύπεράνθρωπος. Άπίστευτο!...

Προβοσκιδάνθρωποι!

ΠΕΙΤΑ από λίγα λεπτά, ο Ύπεράνθρωπος, ο Κεραυνός, κι' ο Έ λ Γ κ ρ έ κ ο πλησιάζουν με προφυλάξεις στο μεγάλο χαμηλό κτίριο. Στην πόρτα του στέκονται δυο φρουροί. Είναι δυο γίγαντες με μυώδη μπράτσα και με μιά μικρή προβοσκίδα στη θέσι της μύτης!

Στά χέρια τους κρατούν μεγάλα αυτόματα. Μόλις αντικρύζουν τους τρείς επισκέπτες, τὰ στρέφουν έναντίον τους!

Δέν προλαβαίνουν όμως να τραθήξουν τη σκανδάλη. Με μιά θυελλώδη έκτίναξι, ο Ύπεράνθρωπος κι' ο Κεραυνός ρίχνονται έναντίον τους και με μιά συντριπτική γροθιά ο καθένας τούς τσακίζουν το κεφάλι εξοντώνοντάς τους!

Δυο άλλοι γίγαντες με προβοσκίδα, ακούγοντας τον υπό κωφο κρότο από τις γροθιές των Ύπερανθρώπων, βγαίνουν τρέχοντας, με αυτόματα στα χέρια.

Πιέζουν τη σκανδάλη. Χοντρά βλήματα ξεπηδούν από το στόμιο των όπλων και χτυπούν τους Ύπερανθρώπους στο κορμί.

Μά το κορμί του Ύπερανθρώπου και του Κεραυνού έχει την άντοχή, τη σκληρότητα και την ελαστικότητα του άτσαλιού. Οί σφαίρες δέν τούς κάνουν τίποτα!

Άλλες σφαίρες χτυπούν τον Έ λ Γ κ ρ έ κ ο. Δέν τον χτυπούν όμως στο κορμί! Τραθηγμένες από την άγκράφα της ζώνης του, πού είναι ένας δυνατός μαγνήτης, πηγαίνουν και κολλούν επάνω της!

Ό Έ λ Γ κ ρ έ κ ο τραβάει δυο φορές την κάννη του πιστολιού του. Δυο σφυρίγματα ακούγονται και οί δυο νέοι γίγαντες με την προβοσκίδα μεταβάλλονται σε σκόνη!

Μιά νέα ομάδα προβοσκιδάνθρωπων θγαίνει με όρμη από τὸ σπίτι. Τὰ αὐτόματά τους σκορποῦν μεγάλα βλήματα, ἐνῶ συγχρόνως ὁ Σατούρ, ἡ Σατούρνα καὶ ἡ Ἀστραπή θγαίνουν πετώντας, μετὶς γροθιῆς σφιγμένες!

Ξοπίσω τους θγαίνει κι' ὁ Δόκτωρ Φάουστ... "Ὁχι ἕνας Δόκτωρ Φάουστ ἀλλὰ δύο, τρεῖς, πέντε, δέκα!

Δέκα Δόκτορες Φάουστ ἀπαράλλακτοι ὁ ἕνας μετὸν ἄλλο!

Στὰ χέρια τους κρατοῦν πιστόλια καί, ὅλοι μαζί, λένε μετὰ φωνή:

— Παραδόσου, Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο! Παραδοθῆτε, Ὑπεράνθρωποι! Τὰ πιστόλια ποὺ κρατᾶμε μποροῦν νὰ σᾶς ἐξοντώσουν! Κυττάξετε!

Τραβοῦν ὅλοι μαζί τὴ σκανδάλη μετὶς κάννες τῶν πιστολιῶν τους στραμμένες πρὸς ἕνα προβοσκιδάνθρωπο. "Ὁ γίγαντας ἐξαφανίζεται!

— Χό, χό, χό, χό!, κάνουν οἱ Δόκτορες Φάουστ. Δὲν μπορεῖτε νὰ τὰ θγάλετε πέρα μαζὶ μας καὶ μετὸς Μαύρους Ὑπερανθρώπους καὶ μετὸν Ἀστραπή καὶ μετὸς Προβοσκιδανθρώπους μας! Ἐξ ἄλλου, δὲν ξέρετε ποῖος ἀπὸ μᾶς ὅλους εἶναι ὁ πραγματικὸς Φάουστ καί, ὅσο νὰ τὸν ἀνακαλύψετε, θὰ σᾶς ἔχουμε ἐξοντώσει! Παραδοθῆτε λοιπὸν! Δὲν μπορεῖτε νὰ κάνετε διαφορετικά!

Καὶ τότε ὁ Ὑπεράνθρωπος, ὁ Κεραυνὸς κι' ὁ ἀτρόμητος Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο κάνουν κά-

τι, ποὺ ποτὲ δὲν μποροῦσε νὰ περιμένη κανεὶς ἀπὸ αὐτοῦς. Παραδίδονται!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κι' ὁ Κεραυνὸς σηκώνουν τὰ χέρια λέγοντας:

— Παραδινόμαστε, Δόκτωρ Φάουστ!

Ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο πετάει χάμω τὸ πιστόλι του καὶ μουρμουρίζει:

— Παραδίνομαι κι' ἐγώ!

Γιὰ μερικές στιγμές, ὁ Σατούρ, ἡ Σατούρνα, ἡ Ἀστραπή καὶ οἱ δέκα Δόκτορες Φάουστ μένουν ἀκίνητοι, κατάπληκτοι ἀπὸ αὐτὸ ποὺ εἶχε συμβῆ!

Εἶναι ἀπίστευτο αὐτὸ ποὺ ἔκαναν οἱ δυὸ Ὑπεράνθρωποι καὶ ὁ Ἕλληνας.

Εἶχαν παραδοθῆ, χωρὶς νὰ δοκιμάσουν νὰ ἀντισταθοῦν!

Μὰ γρήγορα συνέρχονται ἀπὸ τὴν ἐκπληξί τους.

Ρίχνονται ἐπάνω τους ὅλοι, ὁ Σατούρ, ἡ Σατούρνα, ἡ Ἀστραπή, οἱ Φάουστ καὶ οἱ προβοσκιδάνθρωποι καί, ἀρπάζοντας τους σφιχτὰ ἀπὸ τὰ μπράτσα, τοὺς ὀδηγοῦν μέσα στὸ κτίριο.

Σέρνοντάς τους ἔτσι καὶ ἀφήνοντας κραυγὲς κακίας καὶ θριάμβου, διασχίζουν ἐνα μακρὺ διάδρομο, κατεβαίνουν μιὰ σκάλα καὶ βρίσκονται μέσα σὲ μιὰ ὑπόνομο ποὺ κατεβαίνει στὰ βάθη τοῦ πλανήτη "Αρῆ.

Περπατοῦν μέσα στὴν ὑπόνομο αὐτὴ ἀρκετὴ ὥρα καὶ φτάνουν σ' ἕνα μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖο ξεκινοῦν πολλὲς ἄλλες

υπόνομοι πρὸς ὅλες τὶς κατεθύνσεις.

Μέσα στίς ὑπονόμους αὐτές, ἄνθρωποι —τὰ πληρώματα τῶν πλανητόπλων πού εἶχε αἰχμαλωτίσει ὁ Φάουστ— δουλεύουν σκάθοντας καὶ καθαρίζοντας μετάλλευμα.

Ίσια, μπροστά, ἀπλώνεται μιὰ μεγάλη αἴθουσα, ὅπου μερικοὶ ἄνθρωποι γνωστοὶ ἐπιστήμονες τῆς Γῆς πού εἶχαν αἰχμαλωτιστῇ κι' αὐτοὶ ἀπὸ τὸν Φάουστ, δουλεύουν κατασκευάζοντας ἑκατοντάδες μικρὲς σφαῖρες ἀπὸ ἓνα παράξενο μίγμα.

Στὴ μέση τῆς αἴθουσας, σ' ἓνα εἶδος θρόνου, εἶναι καθισμένος ἓνας ἄλλος Δόκτωρ Φάουστ, ὅμοιος μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους.

Εἶναι ὁ πραγματικὸς Φάουστ!

— Χό, χό, χό, χό!, κάνει σατανικὰ ἀντικρίζοντας τοὺς νέους αἰχμαλώτους. Κολλῆστε τους στὸν τοῖχο ἐκεῖ!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος, ὁ Κεραυνὸς κι' ὁ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο νοιώθουν νὰ τοὺς σπρώχνουν πάνω σ' ἓνα μετάλλινο τοῖχο.

Μόλις ἀκουμποῦν ἀπάνω του νοιώθουν μιὰ ἀόρατη καὶ τρομακτικὴ δύναμι νὰ τοὺς ἀρπάξη καὶ νὰ τοὺς κρατᾷ ἀκίνητους! Ὁ Ὑπεράνθρωπος κι' ὁ Κεραυνὸς δοκιμάζουν νὰ ἐλευθερώσουν τὰ χέρια τους, μὰ δὲν μποροῦν νὰ σαλέψουν καθόλου, παρ' ὅλη τὴ γιγάντια δύναμί τους!

Ὁ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο δὲ δοκιμᾷ νὰ ἐλευθερωθῇ. Ξέρει ὅτι καμμιά δύναμι στὸν

κόσμο δὲν μπορεῖ νὰ ἀντίσταθῇ στὰ κύματα πού ἐκπέμπει ὁ τοῖχος καὶ πού εἶναι πανίσχυρα! Καὶ τὸ ξέρει αὐτὸ γιατί καὶ ὁ ἴδιος ἔχει κάνει μιὰ παρόμοια ἐφεύρεσι. (*)

Ὁ Δόκτωρ Φάουστ, πού εἶναι καθισμένος στὸ θρόνο, λέει:

— Χό, χό, χό, χό! Ἐπιτέλους! Οἱ Ὑπεράνθρωποι κι' ὁ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο, ὀμσητὸς Ἑλληνας, ὁ πιὸ τρομερὸς ἀντίπαλός μου, εἶναι τώρα αἰχμάλωτός μου! Τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς σώσῃ πιά! Καμμιά δύναμι στὸν κόσμο δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ! Χό, χό, χό, χό!

— Ἐσὺ εἶσαι ὁ πραγματικὸς Δόκτωρ Φάουστ; ρωτάει ὁ Ἑλληνας ἥρεμα σὰν νὰ μὴν εἶχε συμβῇ τίποτα.

— Ἐγὼ θέβεια! ἀπαντᾷ ὁ σατανικὸς γέρος θριαμβευτικά. Αὐτοὶ οἱ ἄλλοι εἶναι πλάσματά μου, δημιουργήματά μου! Πρέπει νὰ παραδεχτῇς, Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο πῶς εἶμαι κι' ἐγὼ μεγαλοφυὴς σὰν ἑσένα! Ἐφτιαξα ρομπότ, πού περπατοῦν, μιλοῦν καὶ σκέπτονται σὰν ἄνθρωποι! Σὰν ἑμένα τὸν ἴδιο! Χό, χό, χό, χό!

**Ὑπεράνθρωπος
τοῦ Κακοῦ!**

Ὑπεράνθρωπος
σουσπάται μὲ μανία προσπα-

(*) Διάβασε τὸ προηγούμενο τεῦχος, πού ἔχει τὸν τίτλο: «Ζωγτανὴ Παγίδα».

θώντας νὰ ἐλευθερωθῇ, μὰ δὲν κατορθώνει τίποτα.

— Κάποτε, φωνάζει ἄγρια στὸν Φάουστ, θὰ πέσης στὰ χέρια μου, παλιόγερε! Τότε θὰ ἐκδικηθῶ γιὰ ὅλα ὅσα ἔχεις κάνει σ' ἐμᾶς καὶ στὴν Ἀνθρωπότητα!

— Χό, χό, χό, χό!, γελάει πάλι ὁ Φάουστ. Καημένε μου Ὑπεράνθρωπε! Πόσο σὲ λυπᾷμαι! Ἀστραπή, δόσε του μιὰ καλὴ γροθιά σὸ πρόσωπο γιὰ νὰ συνέλθῃ!

Ἡ Ἀστραπή, ἡ Ντιάνα, ἡ Κόρη τοῦ Ὑπεράνθρωπου, ποὺ ὁ διαβολικὸς γέρος εἶχε μεταβάλλει σὲ Ὑπεράνθρωπο τοῦ Κακοῦ, πηγαίνει κοντὰ στὸν πατέρα της.

Τὸ ὁμορφο πρόσωπό της εἶναι παραμορφωμένο ἀπὸ ἀπερίγραπτη κακία καὶ μῖσος. Ἀπὸ τὸ λαρύγγι της βγαίνει ἓνα ζωῶδες γρύλλισμα. Τὰ μάτια της ἀστράφτουν σκοτεῖα νὰ σὰν μάτια σατανᾶ!

Ἡ μικρὴ μὰ δυνατὴ γροθιά της σηκώνεται καὶ κατεβαίνει μὲ δύναμι, χτυπώντας τὸν Ὑπεράνθρωπο στὴ μέση τοῦ προσώπου, μ' ἓναν ὑπόκωφο γδοῦπο.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος βογγάει ἀπὸ τὸν πόνο, μὰ δὲν λέει τίποτα. Ἡ ψυχὴ του εἶναι πλημμυρισμένη ἀπὸ μιὰν ἀπέραντη πίκρα γιὰ τὴν κατάντια, στὴν ὁποία εἶχε ρίξει τὴν κόρη του ὁ ἀπαίσιος Φάουστ!

— Χό, χό, χό, χό!, κάνει ὁ γέρος. Τί ὠραῖο θέαμα! Ἡ Ἀστραπή χτυπάει τὸν Ὑπεράνθρωπο! Ἡ κόρη δέρνει τὸν

πατέρα! Πόσο χαίρεται ἡ ψυχὴ μου!

Ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο ἔχει γίνει χλωμὸς σὰν νεκρὸς. Ἡ καρδιά του ραγίζει σὸ φριχτὸ αὐτὸ θέαμα τῆς ἀγαπημένης του, τοῦ κοριτσιοῦ μὲ τὴν ἀγγελικὴ ψυχὴ, ποὺ ἔχει γίνει σωστὸς σατανᾶς!

— Δόκτωρ Φάουστ!, λέει ἀργὰ μὰ σταθερά. Ὁρκίζομαι μπροστὰ σὸ Θεὸ καὶ στοὺς ἀνθρώπους νὰ σὲ τιμωρήσω ἀδυσώπητα μιὰ μέρα!

— Δυστυχῶς, ἀγαπητέ μου Ἕλληνα, ἀπαντᾷ ὁ Δόκτωρ Φάουστ κοροϊδευτικά, δὲ θὰ σοῦ δοθῇ ποτὲ ἡ εὐκαιρία αὕτη! Σὲ λίγα λεπτὰ, ἐσύ κι' οἱ δυὸ φίλοι σου, θὰ ἔχετε μεταβληθῇ σὲ ὄργανά μου, σὲ ὑπηρέτες μου, σὲ πιστοὺς ὑπηκόους τοῦ Κακοῦ καὶ τοῦ Ὁλέθρου, ὅπως ἡ Ἀστραπή! Σὲ λίγα λεπτὰ, Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο, θὰ εἶσαι σύμμαχός μου! Σύμμαχος τοῦ Δόκτορος Φάουστ καὶ φανατικὸς ἐχθρὸς τῆς Ἀνθρωπότητος! Σὲ λίγα λεπτὰ, θὰ ἀνυπομονῆς νὰ γυρίσης στὴ Γῆ γιὰ νὰ σκοτώσης ἐκεῖ ὅσο περισσότερους ἀνθρώπους μπορέσης καὶ νὰ προκαλέσης μεγάλες καταστροφές! Χό, χό, χό, χό!

Ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο, γεμᾶτος φρίκη γιὰ τὰ λόγια αὐτά, μένει σιωπηλὸς μὲ τὰ μάτια του καρφωμένα πάνω στὸν ἀποτρόπαιο γέρο.

— Ἐχω τὰ μέσα νὰ τὸ κάνω αὐτό!, συνεχίζει ὁ Φάουστ. Ἀποδίδει ἡ Ἀστραπή! Πόσο δυνατὸς θὰ εἶμαι τότε!

Θά ἔχω γιὰ βοηθοὺς μου τοὺς δυὸ Μαύρους Ὑπερανθρώπους, τοὺς τρεῖς Ὑπερανθρώπους καὶ τὸν καταπληκτικὸ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο, τὸν Ἑλληνα μὲ τὸ ἀσύγκριτο μυαλὸ καὶ τὸ ἀτρόμητο θάρρος! Ὁλος ὁ κόσμος θά εἶναι δικός μου τότε! Ἡ Γῆ, ὁ Ἄρης, οἱ Πλανῆτες κι' ὅλα τ' ἄστρα θά ἀναγνωρίζουν ἐμένα, τὸν Δόκτορα Φάουστ, ὡς αὐτοκράτορά τους!

Ὁ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο, θέλοντας νὰ κερδίῃ καιρὸ, συγκρατεῖ τὴ μανία πού νοιώθει καὶ λέει μὲ ἡρεμὴ φωνή:

— Πρὶν κάνεις αὐτὸ πού σκοπεύεις, Φάουστ, μπορείς νὰ μοῦ ἐξηγήσης γιατί ἀπέκλεισες τὴ Γῆ ἀπὸ τὸν Ἄρη καὶ τι κατασκευάζεις σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ μεταλεῖο;

— Βεβαίως!, ἀπαντᾷ ὁ Φάουστ καμαρώνοντας. Σὲ μιὰ ἐπίσκεψί μου ἐδῶ στὸν Ἄρη, ἀνακάλυψα δυὸ πράγματα: τοὺς προβοσκιδάνθρωπους, μιὰ φυλὴ γιγάντων, πού τοὺς ἔκανα μὲ εὐκολία δικούς μου, καὶ ἕνα ἄγνωστο εἶδος, μεταλλεύματος, μὲ τὸ ὁποῖο κατῶρθωσα νὰ κατασκευάσω θόμβες τόσο μεγάλης ἐκρηκτικῆς δυνάμεως, ὥστε μιὰ ἀπ' αὐτὲς νὰ εἶναι ἄρκετὴ γιὰ νὰ καταστρέψῃ μιὰ δλόκληρη χώρα σάν τὴν Ἑλλάδα! Οἱ θόμβες αὐτὲς εἶναι πολὺ μικρές, ὅπως βλέπεις ἐδῶ μέσα!... Ἀμέσως, συνέλαβα ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, πού ἦσαν ἐγκατεστημένοι στὸν Ἄρη καὶ τοὺς ἔβαλα νὰ δουλεύουν στὸ μεταλ-

λεῖο μου. Συγχρόνως, ἀπέκλεισα τὴ Γῆ ἀπὸ τὸν Ἄρη, γιὰ νὰ μὴ μαθευτοῦν οἱ προετοιμασίες μου!... Τώρα εἶμαι ἐτοιμος. Ἐχω χίλιες θόμβες καὶ θά τις ἐξαπολύσω ὅλες ἐναντίον τῆς Γῆς! Δὲ θά μείνῃ πάνω στὸν πλανήτη αὐτόν, πού τόσο ἔχω μισήσει, κανένας ἄνθρωπος ζωντανός!... Χό, χό, χό, χό!... Χό, χό, χό, χό!

Γυρίζει στὴν Ἀστραπὴ καὶ λέει:

— Ἀστραπὴ μου, ἀγαπητό μου κορίτσι, κάνε ἐσὺ στὸν πατέρα σου, στὸν ἀδελφὸ σου καὶ στὸν ἀγαπημένο σου Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο, πού τόσο μισεῖς, τὴν ἔνεσι πού θά τοὺς κάνῃ δικούς μας, πού θά διαποτίσῃ τὸ σῶμα τους καὶ τὴν ψυχὴ τους μὲ τὸ μῖσος καὶ τὴν κακία!

Τὰ μάτια τοῦ κοριτσιοῦ λάμπουν ἀπὸ ἀπερίγραπτη σατανικὴ χαρὰ.

Τρέχει σὲ μιὰ γωνιά τῆς αἵθουσας καὶ παίρνει ἀπὸ ἕνα τραπεζάκι μιὰ σύριγγα καὶ ἕνα μπουκαλάκι μὲ ρόδινο ὕγρo. Κρατῶντας καὶ τὰ χέρια τῆς, πηγαίνει κοντὰ στοὺς δικούς τῆς. Γεμίζει τὴ σύριγγα μὲ τὸ ρόδινο ὕγρo κι' ἐτοιμάζεται νὰ μπῆξῃ τὴ βελόνα στὸ μπράτσο τοῦ πατέρα τῆς.

— Ντιάνα μου!, μουρμουρίζει αὐτὸς τρυφερά. Κοροῦλα μου! Μὴν τὸ κάνῃς αὐτό!

Μὰ ἡ βελόνα μπῆγεται στὸ μπράτσο του καὶ ἡ Ἀστραπὴ, καγχάζοντας διαβολικὰ, ἀδειάζει τὸ ρόδινο ὕγρo μέσα στὸ κορμὶ τοῦ πατέρα τῆς!

Περνοῦν μερικὲς στιγμές.
Ξαφνικά, τὸ πρόσωπο τοῦ
᾿Υπερανθρώπου συσπᾶται ἀ-
παίσια. Τὰ δόντια του τρίζουν
μὲ μανία καὶ ἀπὸ τὸ στήθος
του θγαίνει μιὰ κραυγή, πὺ
μοιάζει μὲ οὐρλιαχτὸ ζώου!

— Ἐλευθερώστε με! Ἐλευ-
θέρωσέ με, Φάουστ! Εἶμαι δι-
κός σου! Εἶμαι σύμμαχός
σου! Εἶμαι ἔτοιμος νὰ πολεμή-
σω στὸ πλευρὸ σου καὶ στὸ
πλευρὸ τῆς κόρης μου καὶ
τῶν Μαύρων ᾿Υπερανθρώπων
γιὰ νὰ ἐξοντώσουμε τὴν ᾿Αν-
θρωπότητα!

Ἡ ᾿Αστραπή περνάει στὸν
Κεραυνό, μὲ τὴν σύριγγα γε-
μάτη πάλι ἀπὸ τὸ τρομερὸ ρό-
δινο ὕγρὸ τοῦ μίσους.

— Ντιάνα!, λέει ἱκετευτικά
τὸ Παιδί - Θαῦμα. Ἀδερφού-
λα μου! Μὴ μοῦ κάνεις αὐτὸ
τὸ κακὸ! Μὴ...

Μὰ ἡ θελόνα μπήγεται στὸ
μπράτσο του καὶ ἀδειάζει μέ-
σα του τὸ ὕγρὸ τῆς.

Καθὼς ἡ ᾿Αστραπή γεμίζει
πάλι τὴ σύριγγα ἀπὸ τὸ μπου-
καλάκι, ὁ Κεραυνὸς μορφάζει
διαβολικά.

— Εἶμαι ᾿Υπεράνθρωπος τοῦ
Κακοῦ!, φωνάζει ἄγρια! Ἐ-
λευθερώστε με! Θέλω νὰ κά-
νω τὸ Κακὸ! Θέλω νὰ προ-
καλέσω συμφορές!

Ἡ ᾿Αστραπή πηγαίνει τώ-
ρα κοντὰ στὸν Ἐ λ Γ κ ρ έ-
κο. Ὁ Ἑλληνας μένει σιωπη-
λός. Τὰ μάτια του μόνο καρ-
φώνονται στὰ μάτια τῆς Ντι-
άνας καὶ τὸ βλέμμα τους εἶ-
ναι γεμάτο ἀγάπη καὶ λύπη.

Γιὰ μιὰ στιγμή, κάτι σα-
λεύει στὰ βάθη τῶν ματιῶν

τοῦ κοριτσιοῦ, πὺ κοντοστέ-
κεται διστακτικά! Ἐπειτα,
μὲ μιὰ ἀποφασιστικὴ κίνησι,
μπήγει τὴ θελόνα στὸ μπρό-
τσα τοῦ ἀγαπημένου τῆς, γε-
λῶντας ἀπαίσια!

— Χά, χά, χά, χά!, κάνει ὁ
Ἐ λ Γ κ ρ έ κο σὰν τρελ-
λός. Φάουστ! Εἶμαι φίλος
σου! Τὶ ὁμορφες καταστρε-
πτικὲς ἐφευρέσεις ἔχουμε νὰ
κάνουμε μαζί! Θὰ κρατᾶμε
ὁλόκληρο τὸν κόσμο στὴ φού-
χτα μας! Ἐλευθέρωσέ με!
Ἀνυπομονῶ ν' ἀρχίσω τὸ ἔρ-
γο τῆς καταστροφῆς!...

Οἱ... Ἐλ Γκρέκο!

ΠΟ τὸ θρόνο
του, ὁ Δόκτωρ Φάουστ ἀπο-
λαμβάνει τρισευχισμένος τὸ
θέαμα τῶν ἀντιπάλων του,
πὺ μέσα σὲ λίγες στιγμές ἔ-
γιναν ὑπηρέτες του, φίλοι του,
σύμμαχοί του!

Ὁράματα κοσμοκρατορίας
περνοῦν μπρὸς ἀπὸ τὰ μάτια
του. Ὁράματα τρομερῶν κα-
ταστροφῶν καὶ θανάτων, θρή-
νου καὶ δακρύων γιὰ ὁλόκλη-
ρὴ τὴν Ἀνθρωπότητα!

Ἀπλώνει τὸ χέρι του καὶ
πιέζει ἓνα κουμπί, πὺ θρί-
σκεται στὸ μπράτσο τῆς πολυ-
θρόνας του.

Ἀμέσως ὁ ᾿Υπεράνθρωπος,
ὁ Κεραυνὸς κι' ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ
κο νοιώθουν τὰ κορμιά τους
νὰ ἐλευθερώνωνται ἀπὸ τὴν
τρομερὴ ἀόρατη δύναμι πὺ
τὰ κρατοῦσε καρφωμένα στὸν
τοῖχο.

Κάνουν μερικά θήματα καὶ
στέκονται σὲ μικρὴ ἀπόστασι

‘Η Σατούρνα κι’ ή ‘Αστραπή έπετ έθησαν έναντίον του ‘Ελ Γκρέκο

από τὸ θρόνο τοῦ Δόκτορος Φάουστ.

— Φίλοι μου καὶ σύμμαχοί μου!, λέει αὐτός. Ἦρθε ή ὥρα νά ἐξοντώσουμε τὸ ἀνθρώπινο γένος! Θά μεταφέρουμε ἀμέσως τώρα μέ τὰ πλανητόπλοιά μου τίς θόμβες μου στή Γῆ καὶ θά τήν καταστρέψουμε! Εἶστε ἔτοιμοι;

— Ναί!, ἀπαντοῦν μέ μιὰ φωνή ὁ Σατούρ, ή Σατούρνα, ὁ ‘Υπεράνθρωπος, ὁ Κεραυνός καὶ ή ‘Αστραπή.

Ἀπό τὸ στήθος ὁμως τοῦ ‘Ελ Γκρέκο βγαίνει μιὰ ἀλλόκοτη μακρόσυρτη κραυγή, πού θυμίζει οὐρλιαχτά λύκου τρελλοῦ ἀπό τὸ κρῦο καὶ τήν πείνα!

‘Ο Δόκτωρ Φάουστ γυρίζει

καὶ τὸν κυττάζει παραξενεμένος.

Τὴν ἴδια στιγμή ὁμως μιὰ ὁμαδική φωνή ἀκούγεται ἀπὸ τὴν εἴσοδο τῆς αἵθουσας:

— ‘Ακίνητοι ὅλοι! Πετᾶτε χάμω τὰ ὅπλα σας καὶ μείνετε ἀκίνητοι!

‘Ο Δόκτωρ Φάουστ, ὁ Σατούρ, ή Σατούρνα κι’ ή ‘Αστραπή, κυττάζουν πρὸς τὸ μέρος τῆς φωνῆς καὶ βλέπουν ...πέντε ‘Ελ Γκρέκο νά στέκωνται ἐκεῖ μέ τὰ πιστόλια τους προτεταμένα καὶ μ’ ἓνα ἥρεμο μὰ θριαμβευτικό χαμόγελο στὰ ὁμορφα καὶ ἀνδροπρεπῆ χαρακτηριστικά τους!

Ἐνῶ ὅλοι μένουν ἀσάλευτοι, ἐμβρόντητοι μπροστά στο

ἀπροσδόκητο αυτό θέαμα, ὁ Ὑπεράνθρωπος κι' ὁ Κεραυνὸς ἀρπάζουν τὴν Ἀστραπή καὶ τὴν κρατοῦν ἀκίνητη.

Ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο κάνει ἓνα βήμα μπροστά, θγάζοντας ἓνα μπουκαλάκι ἀπὸ τὴν τσέπη του, καὶ ἀδειάζει τὸ περιεχόμενό του μέσα στὸ στόμα τῆς ἀγαπημένης του!

Τὸ κορμάκι τῆς Ντιάνας συγκλονίζεται καὶ συσπάζεται κι' ἔπειτα στὸ πρόσωπό τῆς ἀπλώνεται ἓνα ἀγγελικὸ χαμόγελο χαρᾶς καὶ καλοσύνης!

— Τί... τί σημαίνει αὐτό; τραυλίζει κατάπληκτος ὁ Δόκτωρ Φάουστ.

— Αὐτὸ σημαίνει Φάουστ, ἀπαντάει ἡρεμα ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο, ὅτι τὰ σχέδιά σου ματαιώθηκαν! Σὲ ἀφήσαμε νὰ μᾶς πιάσης, γιατί θέλαμε νὰ φτάσουμε ὡς μέσα στὸ κρησφύγετό σου! Εἶχα πάρει τὰ μέτρα μου ὅμως! Εἶχαμε πάρει, ἐγὼ κι' ὁ Ὑπεράνθρωπος κι' ὁ Κεραυνός, ἀπὸ πρὶν ἓνα ἀντίδοτο, ποὺ ἐξουδετέρωσε τὴν ἐπίδρασι τοῦ σατανικοῦ ὑγροῦ σου! Καὶ εἶχα κατασκευάσει κι' ἐγὼ μερικά ὁμοιώματά μου, ποὺ περίμεναν ἕξω ἓνα σύνθημά μου γιὰ νὰ μποῦν στὸ κρησφύγετό σου!.. Δὲν εἴμαστε δικοί σου, Φάουστ! Ὅπως δὲν εἶναι πιά δική σου ἡ Ἀστραπή, ἔπειτα ἀπὸ τὸ ἀντίδοτο ποὺ τῆς ἔδωσα νὰ πιῇ! Εἴμαστε πάντα οἱ προστάτες τῆς Ἀνθρωπότητας οἱ τιμωροὶ τοῦ ἐγκλήματος, οἱ διώκτες τῶν ἐχθρῶν τοῦ κόσμου! Καὶ εἴμαστε ἀποφασισμένοι νὰ ἐξοντώσουμε καὶ

σένα καὶ τοὺς κακούργους συμμάχους σου!

Γιὰ μιὰ στιγμή, ὁ Δόκτωρ Φάουστ μένει ἀκίνητος, μὲ τὸ πρόσωπο κατακόκκινο, λὲς καὶ εἶναι ἔτοιμος νὰ πάθῃ συμφορὴν!

Ἐπειτα, ξεφωνίζει:

— Ἐπάνω τους, παιδιά μου! Ἐπάνω τους, Δόκτορες Φάουστ! Ἐπάνω τους, Σατοῦρ καὶ Σατούρνα καὶ Προβοσκιδάνθρωποι!

Σὰν νὰ εἶχαν κινηθῇ ἀπὸ τὸ ἴδιο ἐλατήριο, οἱ Μαῦροι Ὑπεράνθρωποι, οἱ ρομπότ - Φάουστ καὶ οἱ τερατώδεις γιγαντες δροῦν ταυτόχρονα.

Οἱ ψευτο - Φάουστ τραβοῦν τὴ σκανδάλη τῶν πιστολιῶν τους, τὴν ἴδια στιγμή μὲ τοὺς ψευτο - Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο! Δυὸ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο καὶ τέσσερις Φάουστ γίνονται σκόνη καὶ χάνονται!

Ὁ Σατοῦρ χυμαίει ἐναντίον τοῦ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο, ἀλλὰ τὸν σταματάει μιὰ τρομερὴ γροθιά τῆς Ἀστραπῆς, ποὺ τὸν στέλνει νὰ κυλιστῇ στὰ πόδια τοῦ θρόνου τοῦ Δόκτωρ Φάουστ!

Ἡ Σατούρνα χυμαίει ἐναντίον τοῦ Ὑπερανθρώπου, ποὺ τὴν ὑποδέχεται μ' ἓνα χτύπημα τόσο δυνατό, ὥστε ἡ Κόρη τοῦ Μαύρου Ὑπερανθρώπου, μὲ τὶς αἰσθήσεις τῆς μισοχαμένες, τρεκλίζει πρὸς τὰ πίσω καὶ πέφτει πάνω στὸν πατέρα τῆς!

Στὸ μεταξύ τέσσερις προβοσκιδάνθρωποι στρέφουν τὰ αὐτόματά τους πρὸς τὸν Ἑλληνα, σαλπίζοντας ἄγρια καὶ

διαπεραστικά με τις προβολικές τους.

Τραβούν τη σκανδάλη. Οί μεγάλες όμως σφαίρες τους δέν χτυπούν το κορμί του Έλ Γ κ ρ έ κ ο, γιατί η άγκράφα της ζώνης του πού είναι δυνατός μαγνήτης τις τραβάει επάνω της!

Ο Έλ Γ κ ρ έ κ ο τραβάει μερικές φορές τη σκανδάλη ενός πιστολιού πού του πέταξε στο μεταξύ ένα από τα όμοιώματά του, και τα τέρατα χάνονται!

Στρέφει έπειτα το πιστόλι του προς τον Δόκτορα Φάουστ, πού έξακολουθεί νά είναι καθισμένος με άπάθεια στο θρόνο του, και πυροβολεί. Τήν ίδια στιγμή όμως ό Σατούρ τινάζεται όρθιος και ή «άτομική» δύναμι του πιστολιού χτυπάει αυτόν κατάστηθα!

Τό κορμί του Μαύρου Υπερανθρώπου διπλώνεται στά δύο, κάνει μερικές στροφές γύρω από τον έαυτό του και πηγαίνει και θρονιάει με υπόκωφο γδοῦπο πάνω στον άντικρυνό τοίχο! Ο Σατούρ σωριάζεται χάμω λιπόθυμος!

Ένώ οί ψευτο - Έλ Γ κ ρ έ κ ο κι' οί ψευτο - Φάουστ άλληλοεξοντώνονται και οί προβοσκιδάνθρωποι σκορπούν γύρω τά θλήματα των αυτομάτων τους, χωρίς κανένα αποτέλεσμα, ή Αστραπή έχει άρπάξει τη Σατούρνα και την σφυροκοπάει μανιασμένα με τις μικρές αλλά θαυματούργες γροθιές της!

Ο Υπεράνθρωπος, έξάλ-

λου, κι' ό Κεραυνός πλησιάζουν άπειλητικά προς τον Δόκτορα Φάουστ, ενώ οί αίχμάλωτοι έπιστήμονες πού δούλευαν μέσα στην αίθουσα φέγουν πανικόβλητοι προς την έξοδο.

Ο Έλ Γ κ ρ έ κ ο σηκώνει τό πιστόλι του και σημαδεύει κατάστηθα τον σατανικό έγκληματία.

Μιά στιγμή όμως πριν τραθήξη τη σκανδάλη, ό Δόκτωρ Φάουστ κάνει μία γοργή κίνηση.

Η αίθουσα γεμίζει από λάμπεις, κεραυνούς και καπνούς, πού κάνουν τους άντιμαχομένους νά σταματήσουν για μερικά δευτερόλεπτα.

Όταν οί καπνοί διαλύονται ό Δόκτωρ Φάουστ, ό Σατούρ κι' ή Σατούρνα έχουν εξαφανιστή!

— Γρήγορα έξω!, φωνάζει ό Έλ Γ κ ρ έ κ ο στους φίλους του. Ο Φάουστ θά ανατινάξη σίγουρα τό μεταλλείο!

Οί τρεις Υπεράνθρωποι κι' ό Έλληνας απογειώνονται και θγαίνουν από τό μεταλλείο πετώντας όλοταχώς. Τή στιγμή άκριβώς πού θγαίνουν έξω, στον άνοιχτό άέρα, μία υπόκωφη έκρηξι άντηχεί.

Τό έδαφος συγκλονίζεται και όλόκληρη ή περιοχή του μεταλλείου τινάζεται στον άέρα, σε μία στήλη από φλόγες, καπνούς και συντρίμια!

Η δύναμι της έκρήξεως είναι τόσο μεγάλη, ώστε οί τέσσερις ήρώές μας τινάζον-

ται χίλια μέτρα μακρυνά, πάνω από τὰ πυκνά δάση τοῦ πλανήτη "Αρη!

Ὁ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο ἀνασαίνει βαθειά μὲ ἀνακούφισι. Ἡ ἀγαπημένη του Ἀστραπὴ ἔχει σωθῇ καὶ ἡ τρομακτικὴ ἀπειλὴ ἐναντίον τῆς Γῆς ἔχει ματαιωθῇ, χάρις στὴν καταιστροφὴ τοῦ μεταλλείου καὶ τῶν ἀτομικῶν βομβῶν ποὺ περιεῖχε!

Ὁ Δόκτωρ Φάουστ ὅμως καὶ οἱ δυὸ ἐγκληματικοὶ συνεργάτες του ξέφυγαν καί...

Τὸ Τέχνασμα

ΑΦΝΙΑ Σ Μ Ε-ΝΟΣ, ὁ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο κυττάζει πρὸς τὰ πάνω, πρὸς τὸν οὐρανὸ τοῦ "Αρη. Βλέπει ἓνα πλανητόπλοιο, μὲ μιὰ νεκροκεφαλὴ καὶ δυὸ σταυρωτὰ κόκκαλα στὴν πλώρη του, νὰ ἀνυψώνεται καὶ νὰ χάνεται ἀνάμεσα στὰ σύννεφα.

Μαζὶ μὲ τοὺς Ὑπερανθρώπους, ὁ Ἕλληνας γυρίζει πρὸς τὰ πάνω καὶ ἀνυψώνεται σὰν βολίδα.

Φτάνουν στὸ στρῶμα τῶν συννέφων, τὸ διασχίζουν καὶ βγαίνουν ἔξω, στὸ ἐλεύθερο διάστημα ἀνάμεσα στ' ἄστρα.

Βλέπουν μπροστὰ τους, ἀρκετὰ μακρυνά, τὸ κουρσάρικο πλανητόπλοιο νὰ ταξιδεύῃ μὲ ἱλιγγιώδη ταχύτητα ὄχι πρὸς τὴ Γῆ, ἀλλὰ πρὸς ἓναν ἄλλο πλανήτη, τὸν Ποσειδῶνα. Σίγουρα, πηγαίνουν ἐκεῖ νὰ ἐγταστῇσιν μιὰν ἄλλην θάσι ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Γῆς!

"Ὅσο μεγάλῃ κι' ἂν εἶναι

ἡ ταχύτητα τοῦ πλανητόπλοιου, οἱ Ὑπεράνθρωποι κι' ὁ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο πετοῦν τόσο γοργὰ ὥστε σὲ λίγα λεπτὰ φτάνουν κοντὰ του!

Ὁ Ἕλληνας Ὑπεράνθρωπος σηκώνει τὸ πιστόλι του καὶ πιέζει τὴ σκανδάλη, ποὺ ἐκτοξεύει τὴν «ἀτομικὴ» ἐνεργεια. Μιὰ δυνατὴ λάμψι τυλίγει τὸ πλανητόπλοιο, ποὺ ὅμως δὲν διαλύεται, δὲν ἐξαφανίζεται! Ὁ Δόκτωρ Φάουστ εἶχε φροντίσει νὰ τὸ θωρακίσῃ ἀκόμα καὶ ἐναντίον τῆς «ἀτομικῆς» ἐνεργείας!

Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ μὴχρες τοῦ ἔχουν πάθει κάποια βλάβη, γιατί τὸ κουρσάρικο σταματᾷ!

Μὲ ἀλαλαγμοὺς χαρᾶς καὶ θριάμβου, οἱ τρεῖς Ὑπεράνθρωποι ὁρμοῦν ἐναντίον του, ἀνοίγουν τὴν πόρτα του καὶ χύνονται μέσα.

Ἐκεῖ, τοὺς περιμένει μιὰ μεγάλῃ ἐκπληξί. Δεκάδες Φάουστ στέκονται παντοῦ καὶ ῥίχνονται ἐπάνω τους οὐρλιάζοντας ἀνατριχιαστικά!

Εἶναι ὅλοι τοὺς ρομπὸτ καὶ οἱ Ὑπεράνθρωποι τοὺς διασκορπίζουν σὲ συντρίμματα μέσα σὲ λίγες στιγμές, χωρὶς ὅμως νὰ ἀνακαλύψουν ἀνάμεσα τους τὸν πραγματικὸ Δόκτορα Φάουστ καὶ τοὺς Μαύρους Ὑπερανθρώπους!

Ἦταν ἓνα σατανικὸ τέχνασμα!

Τὸ πλανητόπλοιο αὐτὸ μὲ τὰ ρομπὸτ τοὺς εἶχε παρασύρει μακρυνά ἀπὸ τὸν "Αρη, ἐνῶ σίγουρα τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Φάουστ, ὁ Σατοῦρ κι' ἡ Σα-

τούρνα δραπετεύαν μ' ἄλλο πλανητόπλοιο πρὸς ἄλλη κατεύθυνσι!

Μὲ τὸ πρόσωπο συσπασμένον ἀπὸ θυμό, ὁ Ὑπεράνθρωπος δίνει μιὰ τρομερὴ γροθιά στὰ τειχώματα τοῦ κουρσάρικου καὶ μιὰ μεγάλη τρύπα σχηματίζεται. Ἀπὸ τὴν τρύπα αὐτὴ βγαίνουν ὀρμητικὰ καὶ οἱ τρεῖς καὶ βλέπουν τὸν Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο νά κατευθύνεται ὀλοταχῶς πρὸς τὴ Γῆ!

— Ἀκολουθήστε με!, φωνά

Τ Ε Λ Ο Σ

Πρωτότυπο Ἑλληνικὸ κείμενο ὑπὸ Θάνου Ἀστρίτη

Ἀποκλειστικότης «Ὑπεράνθρωπου». Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΜΑΣ

ΤΖ. ΣΑΛΟΥΠΗΝ, Πεντέλη: Εὐχαριστῶ. Τὰ τεύχη ἐστάλησαν. * ΑΡΙΣΤ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΝ, Κέρκυρα: Θὰ σοῦ σταλῇ τὸ Ἐνθύμιο. * ΑΘ. ΓΟΝΩΣΗΝ, Ν. Ἡράκλειον: Τὰ ἐνθουσιώδη λόγια σου με... ἐνθουσίασαν! * Π. ΚΑΚΑΝΙΑΡΗΝ, Ν. Φιλαδέλφεια: Θὰ πάρῃς κι' ἐσὺ τὸ ἐνθύμιό σου. * Σ. ΣΤΕΡΝΟΝ, Ἀθήνα: Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴ διάδοσιν τοῦ «Ὑπεράνθρωπου»! * Δ. ΚΟΥ ΜΟΥΣΗΝ, Μοσχάτο: Τὸ γράμμα σου μὲ εὐχαρίστησε πολὺ. Θὰ πάρῃς τὸ Ἐνθύμιο. * ΠΕΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΝ, Κορυδαλλόν: Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ θερμὰ σου λόγια. Θὰ δῆς σύντομα νὰ πραγματοποιοῦνται αὐτὰ ποῦ μοῦ γράφεις. * ΚΩΝ. ΔΑΓΓΟΥΛΑΝ, Θεσ)νίκη: Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ συγχαρητήρια. * Ν. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΝ, Δουργούτι: Ὁ Κοντοστούπης σέ καλεῖ σέ... μονομαχία! * Ν. ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ, Ἀθήνα: Θὰ σοῦ σταλῇ. * ΑΝΔΡ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΝ, Κύπρον: Εὐχαριστῶ γιὰ τίς εὐχές. Εὐχομαι νὰ δώμε τὴν Κύπρον μας πολὺ σύντομα ἐλευθέρῃ! * Π. ΡΟΪΔΑΚΗΝ, Πύλον: Ὁ θαυμασμός σου με συγκίνησε. * Γ. ΚΙΝΑΤΟΝ, Ἀθήναι: Θὰ πάρῃς τὸ Ἐνθύμιο. * ΤΑΣΟΝ ΚΟΥ ΜΟΥΤΟΠΟΥΛΟΝ, Ἀθήναι: Τὸ

ζει ὁ Ἑλληνας. Ὁ Φάουστ κι' οἱ Μαῦροι Ὑπεράνθρωποι μᾶς ξέφυγαν καὶ ταξιδεύουν τώρα γιὰ τὴ Γῆ! Κυττάξτε!

Μακρυὰ, πολὺ μακρυὰ, ἔνα μακρόστενο πλανητόπλοιο ταξιδεύει πρὸς τὴ Γῆ μὲ καταπληκτικὴ γρηγοράδα!

Ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο κι' οἱ Ὑπεράνθρωποι χύνονται ξοπίσω του. Εἶναι ὅμως ἀμφίβολο ἂν θὰ τὸ φτάσουν, γιὰτὶ τὸ πλανητόπλοιο πλησιάζει κιόλας στὴ Γῆ!...

γράμμα σου ἦταν μιὰ ἡθικὴ ἀνταμείβη γιὰ μένα. Εὐχαριστῶ. * Ι. ΠΑΝΤΕΛΑΙΟΝ, Ἀθήναι: Ὁ ἐνθουσιασμός σου μοῦ ἔδωκε σαθεὰ ἱκανοποίησι. * Κ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΝ, Ἀθήναι: Ὁ Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο κι' ὁ Κοντοστούπης σ' εὐχαριστοῦν! * Ε. ΣΜΑΡΑΓΔΟΠΟΥΛΟΝ, Πειραιᾶ: Θὰ πάρῃς τὸ Ἐνθύμιο. * Κ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΤΟΝ, Κ. Πετράλωνα: Τὸ γραμματάκι σου ἦταν συγκινητικό. * ΑΝΤ. ΝΤΙΜΠΕΛΛΟΝ, Ν. Κυψέλη: Τὸ γράμμα σου ἦταν χαριτωμένο καὶ ὁ θαυμασμός σου γιὰ τὸν Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο ἐνθουσίασε τὸν κ. Ἀστρίτη. * Ι. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΝ, Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ν. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΝ: Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. * ΧΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΝ, Ἀθήνα: Τὰ αἰσθηματικὰ φιλήματα τοῦ γράμματός σου εἶναι δεκτὰ μὲ ἐνθουσιασμό. * ΑΙΚ. ΝΑΝΟΥ καὶ ΘΕΩΝΗΝ ΧΑΛΑΡΗ, Δάφνη: Ἡ ὑπερηφάνειά σας γιὰ τὸν Ἑλληνα Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο εἶναι ἀξιεπαινετὴ. Δὲν προλαβαίνο νὰ παρῶ συγχαρητήρια γι' αὐτόν. * Κ. ΚΑΜΙΝΑΡΗΝ, Βόλον: Ὁ κ. Ἀστρίτης σ' εὐχαρίστησε θερμὰ γιὰ τὸ γράμμα σου. * Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΝ, Ἀθήναι: Εὐχαριστῶ γιὰ τίς ἐκφράσεις θαυμασμοῦ. * Β. ΠΡΙ-

ΤΣΑΝ, 'Αθήναι: Θά πάρης τὸ 'Εν-
θύμιο! * ΤΑΚΗΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΝ,
Μ. ΠΕΥΚΟ: Τὸ γράμμα σου ἦταν
ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα καὶ πιὸ ἐν-
θουσιώδη πού ἔχω πάρει. Τὸ παρὰ
δειγμα τοῦ 'Ε λ Γ κ ρ ε κ ο εἶ-
ναι κάτι πού συναρπάζει τὰ 'Ελλη-
νόπουλα. Χαίρετισματὰ στοὺς φι-
λους σου. * Π. ΒΕΖΟΝ, Κύθηρα:
Γιὰ τὶς εὐχές καὶ γιὰ τὰ καλὰ λό-
για εὐχαριστῶ. * ΛΕΩΝ. ΧΡΗ-
ΣΤΟΥ, Αἰδηψόν: Δέχομαι τὴν ἀ-
γάπη σου κι' ἔχεις τὴ δική μου. *
Φ. ΜΟΣΧΟΝΑΝ, Κατερίνη: Πράγ-
ματι ὁ 'Ε λ Γ κ ρ ε κ ο ἐνθου-
σίασε ὅλα τὰ 'Ελληνόπουλα. *
Γ. ΒΟΥΡΘΗΝ, Καμίνια: Γιὰ τὰ κα-
λὰ σου λόγια εὐχαριστῶ. * Κ. ΠΙ-
ΤΣΑΚΗΝ, Πειραιά: Τὸ μπλιετάκι
σου με συγκίνησε. * ΧΡΥΣΟΣΤ. ΜΕ-
ΝΟΙΚΟΥ, Κύπρον: 'Ο κ. 'Αστρίτης
σ' εὐχαριστεῖ γιὰ τὰ ἐνθουσιώδη
λόγια σου. Θά φροντίσω νὰ σοὺ
σταλοῦν τὰ τεύχη πού θέλεις. Τὸ
σκίτσο σου εἶναι ἀρκετὰ καλὸ γιὰ
τὴν ἡλικία σου, ἀλλὰ πρέπει δε-
βαῖα νὰ ἐξασκηθῇς ἀκόμα γιὰ νὰ
στρώσῃς ἡ γραμμὴ σου. * ΔΗΜ.
ΤΣΙΝΤΕΑΝ, Καλάμας: Εὐχαριστῶ
γιὰ τὰ συγχαρητήρια. * Κ. ΠΟΛΙ-
ΤΗΝ, 'Αθήναι: Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ
καλὰ λόγια. * Κ. ΡΟΥΦΟΓΑΛΗΝ,
Πειραιά: 'Ο κ. 'Αστρίτης σέ εὐχα-
ριστεῖ γιὰ τὰ θερμὰ σου λόγια. *
ΑΝΑΡ. ΣΑΛΟΓΙΑΝΝΗΝ, Σπάτα:
'Ο ἐνθουσιασμός σου γιὰ τὸν κ.
'Αστρίτη εἶναι τόσο μεγάλος, ὥστε
ὁ συγγραφεὺς... κοκκίνισε ὡς τ'
αὐτιά διαβάζοντας τὸ γράμμα σου.
* ΑΠ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Θη-
βάς: Εὐχαριστῶ. 'Ο Κοντοστούπης
σοὺ στέλνει τίς... ὕψηλές εὐχές του!
* Κ. ΣΑΛΑΣΙΔΗΝ, Π. ΣΑΛΑΣΙ-
ΔΗΝ, Π. ΕΣΠΙΑΛΙΔΗΝ, ΧΡ. ΚΑΡ-
ΝΕΜΙΑΔΗΝ, ΑΝΔ. ΜΑΝΩΛΗΝ, Ε.
ΜΠΕΚΙΑΡΗΝ καὶ Ν. ΔΗΜΑΚΟΝ:
Εὐχαριστῶ. Θά πάρете τὸ ἐνθύμιο.
* Ν. ΚΑΝΑΚΗΝ, Σέρρας: Τὸ γράμ-
μα σου μᾶς ἐνθουσίασε ὅλους. 'Ο
Κοντοστούπης ὅμως παρεξηγήθηκε
καὶ σοῦ... δίνει μιὰ γροθιά ἐξ ἀ-
ποστάσεως! Τὸ ἐξώφυλλο ἐστάλη. *
ΕΜΜ. ΚΑΡΑΜΑΝΗΝ, Πόρτο Λάγιο:
'Η χαρὰ σου γιὰ τὸν 'Ε λ Γ κ ρ ε
κ ο εἶναι χαρὰ κάθε 'Ελληνόπου-
λου! * ΑΘΑΝ. ΛΕΑΚΟΝ, Πολύγω-
νο: Τὰ ἴδια ἔχω νὰ πῶ καὶ σέ σέ-
να. * ΜΑΤΘ. ΑΝΤΩΝΙΝΗΝ, 'Αθή-
ναι: 'Ο Κοντοστούπης ἀντιχαιρε-
τάει! * ΛΑΜ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ,

Βόλον: Οἱ ὑποδείξεις σου θά λη-
φθοῦν ὑπ' ὄψιν. Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ
καλὰ σου λόγια. * Δ. ΑΔΑΜΠΑΝ,
Κομοτινὴ: 'Ο κ. 'Αστρίτης θά λά-
βῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς ὑποδείξεις σου.
Εὐχαριστῶ. * Δ. ΠΑΝΤΟΝ, Θεσ(ν)ί-
κην: Τὸ ἐνθουσιώδες γράμμα σου
με κατασυγκίνησε. * ΑΓΓΕΛΟΝ
ΧΟΡΤΗΝ, Γαλάτσι: Τὸ γράμμα
σου ἦταν περίφημο γραμμένο καὶ
εἶμαι ὑπερήφανος πού ἔχω τέτοιους
ἀναγνώστες. * Δ. ΑΝΤΖΟΥΡΗΝ,
Κ. ΣΑΝΙΔΑΝ, Ν. ΣΧΟΙΝΑΝ, Βό-
λον: 'Ο τόμος ἐστάλη. Εὐχαριστῶ
γιὰ τὰ καλὰ λόγια. * ΑΝΤ. ΜΟΡ-
ΦΙΔΗΝ, ΑΘ. ΜΟΡΦΙΔΗΝ, Ι. ΝΙ-
ΚΟΛΑ: 'ΙΔΗΝ, Γ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΝ,
Δράμα: 'Ο κ. 'Αστρίτης σὰς εὐχα-
ριστεῖ θερμὰ. * Γ. ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΝ
'Αθηναί: 'Ο ἐνθουσιασμός σου με
συγκίνησε. 'Ο «Υπεράνθρωπος» θά
μεταφραστῇ σ' ὅλες τὶς γλώσσες
τοῦ κόσμου. * Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟ-
ΠΟΥΛΟΝ, Καλάμας: 'Ο τόμος ἐ-
στάλη. * Β. ΣΥΡΙΣΤΑΤΙΔΗΝ, Δρα-
πετσώνα: Τὰ γεμάτα ἐνθουσιασμό
λόγια σου εἶναι μιὰ πολὺ μεγάλη
ἀνταμοιβὴ γιὰ τὸν κ. 'Αστρίτη. *
Δ. ΝΑΝΟΠΟΥΛΟΝ, Ι. ΟΡΓΑΝ-
ΤΖΟΓΛΟΥ, Καισαριανή: Εὐχαριστῶ.
* Δ. ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΝ, 'Αθήνα: Τὸ
γράμμα σου ἦταν θερμὸ καὶ χαρι-
τωμένο. Εὐχαριστῶ. * ΕΥΓ. ΠΑΠΑ-
ΝΑΓΟΠΟΥΛΟΝ, Χαλάνδρι: 'Ο 'Ε λ
Γ κ ρ ε κ ο εἶναι ὑπερήφανος γιὰ
τὸν ἐνθουσιασμό σου! * ΓΕΡ. ΚΟΛ-
ΛΙΑΚΟΝ, Πειραιά: Εὐχαριστῶ γιὰ
τὰ θερμὰ λόγια σου. * Κ. ΒΟΥΛ-
ΓΑΡΗΝ, Βόλον: Τὰ ἐξώφυλλα ἐστά-
λησαν. 'Ο ἐνθουσιασμός σου με
συγκίνησε. * ΑΝΤ. ΚΑΣΩΤΑΚΗΝ,
Κρήτην: Τὰ τεύχη ἐστάλησαν. Εὐ-
χαριστῶ γιὰ τὶς εὐχές. * Ι. ΠΑ-
ΠΑ: 'ΙΩΑΝΝΟΥ, 'Αλιέριον: Εὐχα-
ριστῶ γιὰ τὰ ὠραῖα λόγια. * Γ.
ΣΚΙΑΔΗΝ, Θεσ(ν)ίκην: Τὸ γράμμα
σου με συγκίνησε. * Κ. ΦΕΡΓΑ-
ΔΗΝ, 'Αθήνα: Εὐχαριστῶ. * Κ.
καὶ Ε. ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΝ, Λαμία: Θά
πάρете τὸ ἐνθύμιο. * Δ. ΚΑΡΤΑΝ,
Θεσ(ν)ίκην: Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ κα-
λὰ λόγια. * ΧΡ. ΜΠΑΖΟΝ, Θησεῖ-
ον: Γιὰ τὶς εὐχές εὐχαριστῶ πολ-
ύ. * ΒΑΝΤΑ ΓΛΥΚΙΔΟΥ, Καλο-
γρέζα: Οἱ ἐλπίδες σου γιὰ τὸν
'Ε λ Γ κ ρ ε κ ο καὶ τὴν 'Α-
στραπὴ θά πραγματοποιηθοῦν μιὰ
μέρα! 'Ο Κοντοστούπης ὅμως εἶναι
ἐξω φρενὶν ἐναντίον σου! * Ν. καὶ
Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΝ, Αἰγάλεω: Τὰ

γράμματά σας εύχαρίστησαν τὸν κ. Ἀστρίτη. * ΑΝ. ΧΑΤΖΙΡΗΝ, Καλλιθέα: Θὰ πάρης κι' ἐσὺ τὸ ἐνθύμιο. * Γ. ΓΚΛΑΒΑΤΟΝ, Βόλον:

Θὰ ἀπαντήσω σ' ὁ λ α τ α γ ρ ά μ α τ α με τὴ σειρά τους, ἐκτός ἀπὸ ἐκείνα πού περιέχουν μόνο τὴ διεύθυνσι τοῦ ἀποστο-

Πράγματι, ὁ «Υπεράνθρωπος» εἶναι ὁ Βασιλιάς τῶν Περιοδικῶν. * Δ. ΖΕΡΒΑΝ, Βόλον: Θὰ πάρης τὸ ἐνθύμιο. Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

λέως. Λόγω καταπληκτικῆς ὁμως συρροῆς χιλιάδων ἐπιστολῶν μπορεῖ νὰ γίνῃ κάποια καθυστέρησι στὴν ἀπάντησι. Μὴν ἀνυπομονήτε.

Ἀγαπητά μου Ἑλληνόπουλα,

Κάνω σήμερα, με τὴν ἐυκαιρία τῆς μεγάλης Χριστιανικῆς γιορτῆς τῶν Χριστουγέννων, μιὰ ἐκκλησι σὲ σὰς! Καλῶ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος σὲ μιὰ εὐγενική ἀμιλλα διαδόσεως τοῦ ἀγαπημένου τους περιοδικοῦ «Υπεράνθρωπος», ὅπου δημοσιεύονται οἱ περιπέτειές μου! Σὰς καλῶ στὴν

ΑΜΙΛΛΑ ΤΙΜΗΣ

σ' ἓνα διαγωνισμό, δηλαδή, μεταξύ ὄλων τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν δημιουργία νέων ἀναγνώστων τῶν πατριωτικῶν περιπετειῶν μου, πού πρέπει νὰ γίνουν τὸ ἀνάγνωσμα κάθε Ἑλληνόπουλου!

Στὴν πόλι, πού θὰ αὐξήσῃ τοὺς ἀναγνώστες της σὲ ποσοστὸ μεγαλύτερο ἀπὸ κάθε ἄλλη, θὰ ἀπονεμηθῇ

ΕΠΑΙΝΟΣ ΤΙΜΗΣ

καὶ θὰ κρεμαστῇ μιὰ μεγάλη φωτογραφία της στὰ γράφειά τοῦ Ὑπερανθρώπου! Αὐτὸ θὰ τὸ μάθουμε ἀπὸ τὰ δελτία πωλήσεως, πού μᾶς δίνει τὸ Πρακτορεῖο Ἐφημερίδων. Ὅλες οἱ πόλεις ἔχουν τὴν ἐλπίδα νὰ νικήσουν. Π. χ., ὅταν μιὰ πόλις με 50 ἀναγνώστες ἀποκτήσῃ ἄλλους 50 νικάει μιὰ ἄλλη πόλι πού, ἔχοντας 200 ἀναγνώστες, ἀποκτίνει ἄλλους 60!

Ἐμπρὸς λοιπόν, Ἑλληνόπουλα, στὴν ΑΜΙΛΛΑ ΤΙΜΗΣ γιὰ τὸν πολλαπλασιασμό τῶν ἀναγνώστων τοῦ περιοδικοῦ σας! Πρέπει νὰ δείξετε σ' ὅλο τὸν κόσμο πόσο ἀγαπᾶτε τὸν πατριώτη σας.

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

Έβδομαδιαίον Περιοδικόν
Ήρωϊκῶν Περιπετειῶν

Τυπογραφεία: Γερμανοῦ Παλαιῶν
Πατρῶν 5 (Πλατεία Κλαυθμῶνος)

Συνδρομαὶ Ἑσωτερικοῦ:

Ἑτησίᾳ δραχ. 110.000

Ἑξάμηνος δραχ. 55.000

Συνδρομαὶ Ἑξωτερικοῦ:

Ἑτησίᾳ δολλάρια 7

Ἑξάμηνος δολλάρια 4

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ νόμῳ: Διευθυντής: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑ-
ΔΗΣ, Σφιγγὸς 38. Ἀρχισυντάκτης: ΣΤΕΛΙΟΣ ΑΝΕΜΟΔΟΥΡΑΣ, Λ.
Θησεως 323. Προϊστάμενος Τυπογραφείου: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΡΔΑΚΗΣ,
Πέτρας 29.

Ἀριθ. 36 — ΔΡΑΧ. 2.000

Τὰ προηγούμενα τεύχη πωλοῦνται
στὰ προσωρινὰ γραφεῖα τοῦ «Υ-
περανθρώπου», ΛΕΚΚΑ 23 Ἀθῆναι
(Ἀνοικτὰ 8 1)2—1 καὶ 4 1)2
—7 πλὴν τοῦ ἀπογεύματος τοῦ
Σαββάτου).

Ἐμβάσματα καὶ ἐπιταγαί: Γεώρ-
γιον Γεωργιάδην, Σφιγγὸς 38
(Μακρυγιάννη) Ἀθῆναι

Ἀριθμὸς τηλεφών. 36-373

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

- 1) Ὑπεράνθρωπε, S. O. S. Ἡ Γῆ
κινδυνεύει!
- 2) Οἱ Τερατάνθρωποι ἐκδικοῦνται.
- 3) Τὸ κυνήγι τῶν Ἰπταμένων Δί-
σκων.
- 4) Μόνος ἐναντίον χιλιῶν.
- 5) Οἱ Οὐρανοξύστες καταρρέουν.
- 6) Οἱ Ὑπάνθρωποι ἐξοντώνονται.
- 7) Σύγκρουσις Γιγάντων
- 8) Ὁ Μαῦρος Θεὸς θανατῶνται.
- 9) Κεραυνὸς, ὁ Γυῖς τοῦ Ὑπεραν-
θρώπου.
- 10) Στὰ δόντια τοῦ Λιονταριοῦ.
- 11) Οἱ Ἄστοι ἐφορμοῦν!
- 12) Τὸ Τραῖνο τοῦ Θανάτου.
- 13) Στὴ Χώρα τῶν Τρελλῶν.
- 14) Ὁ προδότης παγιδεύεται.
- 15) Ὁ Κεραυνὸς ὑποτάσσει τὴ
Ζούγκλα!
- 16) Ὁ Πέτρινος Κύκλωπας.
- 17) Ἀστραπή, ἡ Κόρη τοῦ Ὑπεραν-
θρώπου.
- 18) Κεραυνὸς ἐναντίον Κεραυνοῦ
- 19) Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου.
- 20) Ὁ Τρόμος τῶν Ὠκεανῶν.
- 21) Βασιλιάς τῶν Ἐρυθροδέρμων.
- 22) Τὸ Μυστικὸ τοῦ Πράσινου Ἐ-
λέφαντα.
- 23) Ἡ Ἀστραπή ἐπιτίθεται.
- 24) Στὴν Ἀγκαλιὰ τῶν Ἑρπετῶν.
- 25) Σατούρ, ὁ Μαῦρος Ὑπεραν-
θρώπος.
- 26) Ὁ Πόλεμος τῶν Ἀστρων.
- 27) Ὑπεράνθρωπος ἐναντίον Ὑπε-
ρανθρώπων.
- 28) Στὴ χώρα τῶν Κενταύρων.
- 29) Σατούρνα, ἡ Κόρη τοῦ Μαύρου
Ὑπερανθρώπου.
- 30) Ἡ Προδοσία τοῦ Κεραυνοῦ.
- 31) Οἱ Φτερωτοὶ Μονομάχοι.
- 32) Τὸ Μυστικὸ τοῦ Πλανήτη
Κρόνου.
- 33) Ὁ Μεγάλος Ὀρκος.
- 34) Τὸ Τέλος τῆς Γῆς.
- 35) Ζωντανὴ Παγίδα.
- 36) Κουρσάροι τῶν Οὐρανῶν.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

θὰ ἀπολαύσεται κάτι πρωτοφανές:

Ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἡ πιὸ καταπληκτικὴ καὶ πιὸ συναρπαστικὴ περιπέτεια
τοῦ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο ὅπου ὁ Ἕλληνας Ὑπεράνθρωπος
ξεπερνάει ἀκόμα καὶ τὸν ἑαυτό του!

